

SPORTUL POPULAR

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

ANUL XXII

Nr. 5411

★

Sâmbătă

14 octombrie

1967

★

8 pagini 25 bani

La atletism

Activitate bogată

Sfârșitul acestei săptămâni programează câteva întreceri interesante. Un grup de atleți dinamoviști vor evoluia în cadrul concursului organizat de Ruda Hvezda Praga; mărșăluitorii de la P.T.T. concurează în R. F. a Germaniei, la Tübingen; la Brașov are loc turneul final al seriei a II-a, din categoria B a campionatului republican pe echipe.

Dar cea mai importantă competiție de sâmbătă și duminică va avea loc în Capitală, pe stadionul Tineretului. Este vorba, de fapt, despre două competiții distincte care se desfășoară simultan: campionatul republican de probe combinate (decatlon-pentatlon) și concursul republican de probe neclasice.

Intrecerea decatoniștilor nu ridică mari semne de întrebare în privința câștigătorului titlului. În mod normal, recordmanul țării, Curt Socol (7433 p în 1965), învingător în ultimele 4 ediții ale naționalelor și proaspăt campion balcanic, nu poate pierde. Interesant va fi de văzut punctajul cu care va încheia cele 10 probe. La 2-3 septembrie, la Poiana Brașov, Socol s-a apropiat la 5 puncte de recordul său; acum poate vom asista la un nou record! Interesantă de urmărit și evoluția celorlalți concu-

AD. IONESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

ÎNTRU DOUĂ ETAPE

O etapă ciuntită, joi, (cinci meciuri) alta plină duminică: program complicat pentru unele echipe (cite două meciuri în deplasare — Steaua, Steagul roșu, A.S.A. Tg. Mureș), avantajos pentru altele (două jocuri acasă — U.T.A. Farul), constatări neplăcute privind majoritatea partidelor desfășurate joi după amiază etc. — Iată câteva lucruri ce pot sta în capul unui comentariu plasat între cele două zile de campionat.

Să continuăm, pentru început, cu ce a fost joi. Ceea ce ar trebui să fie normal (joc frumos, pasionant) s-a petrecut tocmai la meciul sfârșit cu un scor neobișnuit: 4-4. Adică, în partida de la Constanța, unde Farul era cit pe aci să întrerupă șirul rezultatelor pozitive obținute de Steaua în ultimele 5 etape. Gazdele au avut de două ori avantaj de două goluri și tot de atâtea ori oaspeții, dovedind o forță de atac surprinzătoare, au egalat situația, fiind și ei la un pas de a termina meciul învingători. Cele mai slabe comportări (la Steaua), S. Avram, Hăidu, Hălmăgeanu, D. Nicolae, Negrea — oameni de bază (patru dintre ei selecționați în meciul de la Budapesta) majoritatea apărători, fapt ce explică dimensiunile scorului. Tot atât de interesant de remarcat e

Miine, din nou o confruntare, sperăm de mare spectacol, între Progresul și Universitatea Cluj. În imagine, „panică” la poarta echipei bucureștene, într-un meci disputat în sezonul trecut. Foto: A. Neagu

faptul că bucureștenii nu s-au împăcat nici un moment cu ideea de... învinși, revenind în atac, făcând totul pentru a ieși cu fruntea sus de pe terenul de pe malul Mării Negre. Dincolo de acest aspect care ține de entuziasm se află un temei obiectiv: buna pregătire fizică ce le-a îngăduit să forțeze egalarea. Adăugând buna comportare a constanțenilor (ușor de prevăzut încă din etapele anterioare, în care Farul a recoltat puncte pe terenuri străine) avem o imagine completă a acest-

VALENTIN PĂUNESCU

(Continuare în pag. a 5-a)

După 20 de ani, „unchiul” și „nepoții” au invins din nou Metalul

Urmează, însă, revanșa

Nostalgia amintirilor de acum 20 de ani și, desigur, și a toamnei, m-au purtat spre sala Floreasca. Știam că voi revedea pe cei care la vîrsta adolescenței mă aduceau seară de seară la „Drept”, pentru a urmări, cu sufletul la gură, pasionantele dispute baschetbalistice în care P.T.T. și Metalul străluciau printre celelalte echipe. Știam că îi voi revedea cu părul nins, mai puțin vioi, și mă gândeam dacă trecerea anilor nu le-a stins pasiunea pentru baschet.

Nici vorba. „Unchiul” și „nepoții” (ați înțeles, desigur, că este vorba de foștii internaționali Herold, Folbert și Dinescu), Vasile Popescu, Dănilă, Cezar Niculescu, Georgică Stoica și toți ceilalți care au evoluat în fața unui grup restrîns, dar inimos, de spectatori, au alergat ca în tinerețe, au „dat” coșuri pentru care au cules aplauze, au demonstrat cu prisosință că dragostea pentru baschet le-a rămas la fel de inflăcărată ca acum 20 de ani.

Victoria a revenit „peteștiștilor”, ca de obicei, la li-

mită: 40-38 (23-23), într-un joc în care au evoluat Herold (7 puncte înscrise), V. Popescu (10), Testiban, Dănilă (3), Costescu (6), Negrea, M. Niculescu, Folbert (12), C. Dinescu (2) la P.T.T., C. Niculescu (14), I. Teleguță (2), E. Teleguță (2), Gherculescu (11), Stoica (2), M. Ionescu (7) la Metalul.

Inchei cu un „amănunt”: la vestiar, primele cuvinte ale celor de la Metalul au fost: „pe cînd revanșa?”. Într-adevăr, pe cînd?

D. STĂNCULESCU

Atent la blocajul lui Stoica, Herold se pregătește să paseze unui coechipier

Enghibarian și boxerii sovietici vor sosi la București

La turneul internațional de box de la București vor fi prezenți și șapte pugiliști din U.R.S.S. Iată-i: Lodin (semimuscă); Tomașevici (cocos); Treștin (pană); Plotricov (semitușoară); Abrahamov (semimijlocie); Mavrișin (mijlocie ușoară); Evsigneș (mijlocie). Boxerii sovietici vor fi însoțiți de antrenorul Isaev și de arbitrul Vladimir Enghibarian.

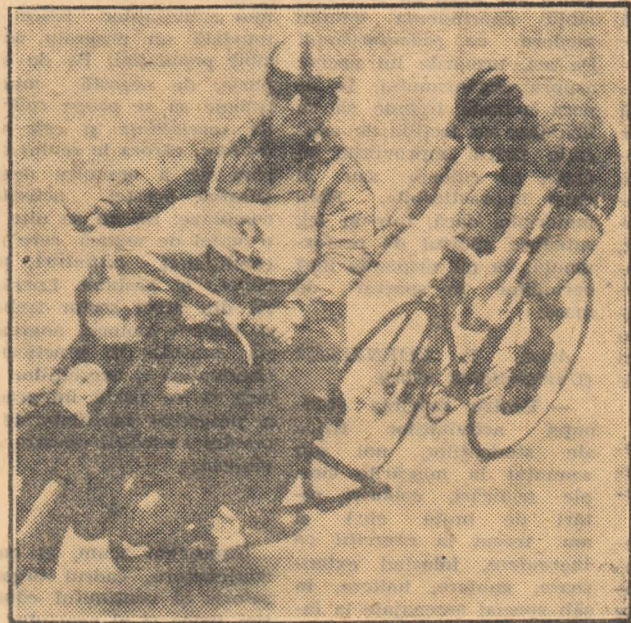
Deschiderea festivă a anului sportiv universitar

Duminică dimineața, cu începere de la ora 9.30, va avea loc pe stadionul Republicii din Capitală deschiderea festivă a anului sportiv universitar. Vor avea loc demonstrații de judo, de gimnastică acrobatică, de călărie-dresaj, precum și jocuri distractive.

Steaua — Dinamo — cea mai importantă întîlnire a campionatului de tenis

Cea mai importantă partidă a campionatului de tenis pe echipe are loc, azi și miine, pe terenurile Progresul din Capitală. Este vorba de întîlnirea Steaua — Dinamo, formații care cuprind pe unii dintre cei mai buni tenismani de la noi: Ilie Năstase, Mărmureanu, Popovici, Eleonora Dumitrescu, Navroțki, Ovidiu de la prima echipă și Dron, Iudît Dibar, Mariana Ciogolea, Aurelia Cîrnaru, Sărău, Mirea (Dinamo). Așa cum s-a mai anunțat, clubul din șoseaua Ștefan cel Mare nu va beneficia de aportul lui Ion Țiriac — indisponibil. Întreaga întîlnire numără 24 de partide individuale (5 simplu seniori, 4 simplu seniore, 2 dublu mixt, 1 dublu seniori, 1 dublu seniore și 4 simplu juniori, 4 simplu junioare, 1 dublu juniori, 1 dublu junioare, 1 dublu mixt).

Întrecerile încep azi de la ora 14.30, iar miine de la ora 8.30 și 14.30.

Program polisportiv la „Dinamo”!

● Finala campionatului național de antrenament mecanic ● Derbi la polo ● Meciuri de handbal și fotbal

Duminică, parcul sportiv Dinamo din Capitală va găzdui numeroase competiții de mare atracție. De la ora 10, pe velodromul Dinamo va avea loc finala campionatului național în proba de antrenament mecanic, iar de la ora 11, în bazinul cu di-

mensiuni olimpice, derbiul de polo Steaua — Dinamo. Amatori de handbal vor putea urmări, începînd de la ora 9, trei meciuri din campionatul republican: I.S.E. — Voința Odorhei (f), Confecția — Politehnica Galați (f) și Dinamo București — Dinamo Bra-

șov (m). Și amatorii de fotbal vor putea să se bucure. Dinamo Obor susține la ora 10.30 partida cu Bere Rahova în cadrul campionatului orașenesc.

Așadar, duminică la Dinamo — program polisportiv!

Până a fost ieri...

— Și totuși sint 10 ani de atunci... Ni se încredințase misiunea de a organiza o școală sportivă. Era, firește, o noutate pentru toată lumea. Ni se părea greu de definit profilul unei asemenea școli. Și, pe deasupra, noua școală n-avea nici sediu — era subordonată Liceului „Matei Basarab” — nici echipament, nici bază sportivă. Acum 10 ani școala sportivă reprezenta mai mult un simbol...

...Astfel și-a început amintirile prof. Romulus Spirescu, actualul director-adjunct al Școlii sportive nr. 2, unul dintre cei ce au pus bazele primei instituții de învățământ de acest fel în Capitală. Și, cu pasiunea ce l-a caracterizat întotdeauna, cu recunoscuta-i capacitate organizatorică, cu puterea sa de a-și convinge colegii de sensul de utilitatea acestei instituții de învățământ menite să pregătească neînrupat schimbul de mîine al performanței noastre sportive (ulterior „școala” avea să devină un laborator al rezultatelor înalte).

...Printre roșii stele ai Școlii sportive nr. 2 din București: Sus — atletul Dan Hidolșanu, recordman european de juniori la 110 m.g. (91,4 cm) cu timpul de 13,6. Mijloc — baschetbalista Anca Demetrescu (cu balonul), multiplă internațională și componentă a echipei campioane. Politehnica București. Jos — Cristian Gașu, unul dintre cei mai valoroși handbaliști din generația actuală, component al „7”-ului României, care a ocupat locul I la turneul mondial pentru tineret din Olanda.

șit sa învinga multe dificultăți, înenrente începutului, să impună ideea ca atare.

Evocarea de care am amintit a fost făcută cu prilejul sărbătoririi unui deceniu de activitate a prof. Romulus Spirescu și a unora dintre primii săi colaboratori la școala sportivă, profesorul Francisc Spier și profesoarele Aurelia Neculescu-Bunea, Valeria Pascal și Adriana Florescu.

Francisc Spier s-a afirmat încă din primii ani de activitate ca un foarte priceput antrenor. El a pus bazele handbalului masculin la Școala sportivă nr. 2, a contribuit la creșterea multor sportivi de certă valoare, printre care Gașu, Florin și Niță, Fostul jucător a reușit să transmită, cu multă... adresă, elevilor lui tehnica unei dintr-o discipline sportive care au adus țării mari satisfacții.

Aurelia Neculescu-Bunea a călăuzit în gimnastică pașii multor tinere pe drumul perfecționării. O serie de gimnaste pregătite de ea, ca de pildă Olga Gheorghe și Claudia Pandulescu, lucrează azi în categoria maestre. Echipole de care s-a ocupat această inimoasă profesoară-antrenoare s-au situat, în ultimii 5 ani, pe locuri fruntase în concursurile republicane ale școlilor sportive.

Valeria Pascal s-a afirmat cu voleibalistele ei în majoritatea competițiilor republicane pentru juniori. Adriana Florescu s-a dovedit o vrednică antrenoare de baschet. Este profesoara care a dat lotului reprezentativ sportiv ca Anca Demetrescu, Dora Alboteanu și Elena Ghiță. Profesori, antrenori, dar — în primul rînd — educatori ai tinerei generații.

Paralel cu creșterea performanței — măturîrea prof. Florescu, am urmărit îmbinarea activității sportive cu învățătura. La mine în secție toate fetele au înțeles necesitatea acestui principiu. Poate, tocmai de aceea n-am sportive cu „probleme” la carte. Cînd vreuna dintre ele întimpina greutăți, o ajutam personal, o medităm. Nu o dată am făcut acest lucru. Astăzi, mă pot mîndri cu faptul că elevele mele au ajuns ingineri, medici, profesori, economiști. Altele mi-au urmat exemplul, devenind profesoare de educație fizică...

Principiul armonizării sportului cu învățătura a stat permanent în atenția conducerii Școlii sportive nr. 2.

Aplicarea lui cu rigurozitate, cu exigență, a sporit faima școlii, a atras tot mai mulți părinți, care vedeau în această instituție de învățămînt și un important factor de educare a copiilor lor.

— De cînd frecventează școala sportivă — a finit să scrie, la una din consfătuirile cu părinții, Maria Bunea, muncitoare la Filatura românească de bumbac, copilul meu s-a transformat mult în bine. Aproape că nu-l mai recunosc. A devenit disciplinat și ascultător, nu-și mai neglijează lecțiile. Multă mă întreabă: ce s-a întimplat cu Mircea?...

Asemenea reflecții veti fiintii consenmate în toate procesele verbale ale consfătuirilor pe care Școala sportivă nr. 2 le organizează periodic cu părinții, cu profesorii diriginți, cu directorii de școli. Legătura familie-școală de bază-școală sportivă a constituit un alt element dominant care a favorizat succesul noii instituții. Și, prin ex-tindere, prin generalizare, drumul ascendent al tuturor școlilor sportive din țară, astăzi peste 50 la număr.

Momentele de evocare subliniate de profesorii sărbătorii au o valoare deosebită. În special pentru profesorii mai tineri ai școlii, pentru cei aproape 100 de profesori care activează aici. Ascultîndu-i pe cei 5 colegi, ei și-au întărit convingerea că fără pasiune, fără entuziasm, fără sacrificii chiar, nu s-ar fi putut ajunge la situația plină de perspective de azi, cînd Școala sportivă nr. 2 funcționează cu peste 3500 de elevi și, mai ales, cînd ea se află în fruntea școlilor de acest fel din țară. Da, dăruirea de care au dat dovadă acești profesori-pionieri este demnă de laudă, exemplară. Ea se cere transmisă și următoarelor generații de „dascăli”, pentru ca rezultatele viitoare să se înscrie în „catalogul” autenticelor performanțe, să fie în concordanță cu condițiile optime create.

Cu același prilej, a fost inaugurat un alt sediu al școlii, corespunzînd cerințelor noii „vîrste” sportive. Mîini harnice l-au îmbrăcat, cu dragoste, în haine de sărbătoare...

TIBERIU STAMA
NEAGOE MARDAN

Voleiul își îmbogățește biblioteca

Aproape în replică (surprinzătoare și plăcută), la scurt timp după ultima noastră recenzie, editura de cărți sportive ne oferă un nou volum dedicat voleiului. Sportul acesta popular își merită cu prisosință biblioteca personală.

Autorii noii cărți, intitulată simplu „Jocul de volei”, sint două cadre didactice universitare (care-și disimulează cu prea multă modestie prenumele pe copertă): conferențiarul N. Murafa și șeful de lucrări Șt. Jroie, ambii de la catedra de jocuri sportive a Institutului de cultură fizică. Titlurile lor academice se cer însă adăugate unei bogate experiențe la toate eșaloanele instruirii sportive (de la postura de jucători la aceea de antrenori). Avem, așadar, încă înainte de a parcurge filele cărții, garanția autenticității învățărilor transmise prin intermediul unui volum de 250 de pagini. Fără a mai vorbi de competență!

Cuprinsul cărții ne pune în fața unui eșafodaj exhaustiv, căruia cu greu îi poți reproșa vreo fisură. Amatorul de volei, jucătorul și, mai ales, antrenorul vor găsi descrieri și detalii minuoase privind caracteristicile jocului, tehnica, tactica și problemele de antrenament. Caracterul științific al lucrării (în care se evită rigiditatea) este confirmat de sistematizarea materialului, de riguroasa expunerii, de folosirea unei terminologii consecvente, lipsită de echivocuri.

Ținînd seama de intenția autorilor de a prezenta un fond larg de exerciții complexe și originale, lucrarea este dens ilustrată, cu fotografii demonstrative, cu secvențe de chinogramă, cu scheme clare, pe care semnele convenționale sugestive le fac lesne de descifrat. În acest fel, însușirea elementelor tehnico-tactice este mult ușurată. Autorii au desfășurat multă fantezie (în cel mai bun sens al cuvîntului) la recomandarea și descrierea aparatelor ajutătoare în procesul de pregătire a jucătorilor.

Cu totul remarcabilă în volum

este nu numai generalizarea experienței românești și a celei din țările cu un volei avansat (deci prezentarea unor soluții confirmate), ci și încercarea de a trasa tendințele în domeniile respective. Un joc relativ tînăr, în permanență efervescentă novatoare, impune în mod necesar tratarea în perspectivă. Ceea ce autorii au înțeles cu naturala, fiind ei înșiși creatori în acest sens.

Este adevărat că volumul nu se citește, ci se pretează mai curînd la studiu, ipostază pe care, de altfel, o recomandăm. Recunoștința beneficiarului — raportată la efortul depus de autori — va fi, oricum, egală.

Încheind lectura cărții (prefațată cu justificată mîndrie de rectorul și șeful de catedră al celor doi autori, prof. univ. Leon Teodorescu), rămii cu sentimentul incurajator al consacării școlii românești de volei, investitură cu caracter teoretic de care excelența practică a acestui sport în țara noastră avea nevoie.

VICTOR BÂNCIULESCU

P. S. Cu riscul de a stîrni repetat supărarea editurii, trebuie să menționăm și de astă dată inconsecvența (acum mai puțin supărătoare) în tratarea titlului lucrării. Pe coperta exterioră, cartea se cheamă „Volei” (ceea ce se potrivește caracterului cuprinzător al cărții), dar pe coperta interioară apare titlul „Jocul de volei”!

ÎN DISCUȚIE — SĂNĂTATEA PUBLICĂ

În contextul vieții contemporane, cînd întreaga sferă a vieții sociale tinde către intensificarea proceselor de mecanizare și automatizare, se evidențiază tot mai mult schimbarea raportului dintre munca fizică și cea intelectuală în favoarea celei din urmă. În echilibrarea acestei situații, educația fizică poate interveni eficient.

Pentru a dezbate efectul profilactic și terapeutic al exercițiilor fizice, al mișcării în general, numeroși cercetători, teoreticieni și practicieni s-au întîlnit zilele trecute la Craiova, în cadrul unei consfătuiri metodico-științifice. Tema abordată, „Influența practicării educației fizice asupra sănătății cetățenilor și a creșterii capacității lor de muncă”, și cele 11 lucrări susținute au subliniat încă o dată importanța activităților recreative și a celor sportive.

În dorința de a valorifica esențialul, prezentăm sub forma unei „mese rotunde” părerile cîtorva participanți despre unele probleme destul de neclare pînă acum.

— Ce noutate structurală apare în activitatea de educație fizică și sport a maselor?

Prof. E. CHERTES (șef adjunct al Comitei sportive din Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor).

— La prima vedere, practicarea exercițiilor fizice și a sportului pare a fi o preocupare personală. În realitate, însă, educația

fizică a maselor și activitățile sportive constituie astăzi un fenomen social. Pentru o mai bună orientare, trebuie să facem de la început distincție între educația fizică a maselor și sportul de masă. Prima activitate urmărește obișnuirea oamenilor muncii și tineretului cu practicarea sistematică a exercițiilor fizice, în scopul dezvoltării fizice, a întăririi sănătății, a recreării și petrecerii în mod util și plăcut a timpului liber, folosindu-se mijloace atractive care nu necesită aparate, instalații și cunoștințe speciale: plimbările, excursiile, turismul, cicloturismul, schiul, gimnastica de inviorare etc. Sportul de masă reprezintă o treaptă mai înaltă, care presupune posedarea unui bagaj elementar de deprinderi motrice și cunoștințe tehnice, tactice și de regulament, strict necesare practicării unui sport. Aceasta înseamnă o activitate în care trebuie să fie prezent elementul de întrecere, lucru ce impune o continuitate în pregătire și în competiții, unul din scopuri fiind depistarea și afirmarea elementelor talentate. De asemenea, este important, pentru o treaptă intermediară, să se organizeze centre de înțiere pe întreprinderi, instituții și la sate, fără însă ca acestea să aibă orientarea centrelor de antrenament.

— Ce au de rezolvat ca primă urgență educația fizică și sportul de masă?

Conf. univ. M. EPURAN (prorector la I.C.F.):

— Pînă nu de mult, se absolutizaseră unele forme ale educației fizice a maselor, deși ele nu se dovediseră prea eficiente. Astăzi, datorită schimbării ritmului de producție și a procesului de învățămînt, „statutul” activităților de recreare și reconfortare a oamenilor muncii și a tineretului trebuie modernizat. Este necesar să se inițieze studii monografice asupra diferitelor profesii, iar formele și mijloacele să fie selectate după particularitățile solicitărilor fizice și intelectuale. În egală măsură, să se țină seama de tradițiile existente pe profesii și zone geografice. Vreau să semnaliez, de asemenea, nevoia elaborării unei metodologii specifice acestor activități, pentru a nu fi confundată cu predarea educației fizice în învățămînt sau în lecțiile de antrenament sportiv.

Prof. V. LUDU — președinte al Cabinetului metodico-științific din regiunea Brașov:

— În mod normal, trebuie să pornim la construirea piramidei cu... grădinițele. Așa cum este organizată acum „mișcarea” cu cei mai mulți preșcolari, ei nu pot să îndrăgăscă această activitate, nu simt în ea un izvor al sănătății. Bine ar fi dacă s-ar orienta gustul copiilor și către sporturile individuale (atletism, înot, patinaj, schi), dacă s-ar mări numărul terenurilor în grădinițe și școli (la orașe și sate), dacă s-ar acoperi și încălzi mai multe bazine de înot, dacă s-ar majora procentul curțiilor bituminizate din școli (care iarna pot fi transfor-

mate ușor în patinoare) etc. În plus, dacă la copii s-ar îmbina mișcarea cu muzica, efectele ar fi miraculoase.

Dr. V. CATINA (medic la Dispensarul regional pentru sportivi Timișoara).

— Cuceririle tehnice actuale pot avea ca o consecință deprinderea omului modern cu sedentarismul. De aci, urmările lui nocive asupra organismului. În epoca actuală trebuie să se lichezeze cu lecțiile de educație fizică improvizate în clase, pe culoare sau în curți impracticabile. Baza materială, dacă, într-un fel, satisface sportul de performanță, ea nu răspunde încă cerințelor în sportul de masă.

Asist. T. CORNEIȘAN (Universitatea Cluj).

— Pentru mărirea eficienței activităților fizice ale studenților, noi am renunțat la mișcările simple (ridicări, coboriri, rotări de brațe etc.) și am trecut la exerciții cu îngreuiere, folosind extensoare, gantere, haltere, în săli special amenajate la facultăți sau în cămine. Rezultatele sint mult mai bune, simțindu-se influența sănătății și dezvoltării fizice a studenților.

— Cine să se ocupe practic de educația fizică a masei și cum se poate rezolva ea în noua panoramă urbanistică?

Prof. RODICA SIMIONESCU (metodist principal al Consiliului științific C.N.E.F.S.).

— În primul rînd, nu prin mărirea suprafețelor spațiilor verzi (care te invită la odihnă pasivă), ci printr-un raport echitabil cu spațiile pentru amenajarea unor terenuri simple în cartiere (care vor putea favoriza odihna activă). Pe aceste baze sportive să se asigure un caracter continuu activităților fizice și totodată un program accesibil populației. Pe de altă parte, de această muncă trebuie să se ocupe cadrele de specialitate și cele voluntare, cărora le revine sarcina de a organiza desfășurarea acestei activități complexe. Să nu se uite că o astfel de muncă cere condiționat inițiativă, pricepere și pasiune. Lucrătorii din acest sector trebuie să devină motorul angrenării maselor în practicarea sistematică a exercițiilor fizice — ca parte integrantă a pregătirii multilaterale a omului societății noastre socialiste.

★

Cunoscînd acum, în noua conjunctură, cadrul organizatoric și conținutul educației fizice și al sportului de masă, este necesar ca factorii care răspund de această activitate folosind în special rezultatele anchetei efectuate de lector univ. Elena Firea — de la I.C.F. — cu privire la „folosirea timpului liber al oamenilor muncii”, să asigure o ritmicitate și o căutare creatoare de noi forme, care să meargă în pas cu necesitățile vieții moderne.

C. RADUȘ

DACĂ TOTI COPIII AR ÎNVĂȚA SĂ ÎNDATE...

„Să nu neglijăm importanța socială a inotului

„Pro și contra „copiilor minune”

„Se va merge pe „sută” sub 50 sec?”

Inotul este unul dintre cele mai răspândite sporturi de pe glob, numărul practicantilor săi fiind de ordinul sutelor de milioane. Poate că și datorită acestui lucru natația figurează — alături de atletism — pe un loc de frunte în programul Jocurilor Olimpice.

Un corp viguros, sănătos, o dezvoltare armonioasă, iată ce oferă inotul celor care îl practică cu regularitate de la o vîrstă fragedă. Cît despre longevitatea sportivă, pe care o asigură această ramură... Să ne amintim doar că au existat oameni care, deși în vîrstă de peste 80 de ani, au traversat Canalul Mîncii, sau au luat startul în teribilul maraton al Nilului!

Ținînd seama, mai ales, de utilitatea sa socială, forurile sportive din foarte multe țări ale lumii sînt tot mai serios preocupate de răspîndirea și dezvoltarea practicării inotului în rîndul elevilor și chiar al preșcolarilor, prin asigurarea — mai întîi

de toate — a condițiilor materiale absolut necesare desfășurării acestei activități.

Preocupat, printre altele, și de această problemă majoră a inotului, și profitînd de recenta prezență la Dubrovnik a membrilor biroului F.I.N.A. (reuniți în cadrul unei ședințe extraordinare) am căutat să aflăm și părerea celor care conduc destinele natației mondiale. La cele trei întrebări formulate — 1. Care este calea viitoare dezvoltării a inotului?; 2. Apariția „copiilor minune” poate deveni un fenomen general? și 3. Există limite ale performanțelor? — am primit răspunsurile dl. WILLIAM PHILLIPS din Sydney, RENÉ de RAEVE din Gand, HEINZ DEININGER din Berlin și MATSUO KIYOKAWA din Osaka. Din părerile acestor marcante personalități ale natației am extras cele mai importante concluzii care — într-o măsură — pot influența dezvoltarea acestui sport la noi în țară.

larga bază de masă (așa cum există în momentul de față în S.U.A., Australia sau Uniunea Sovietică), de unde să putem recruta noi super-campioni. Și, pentru a menține treaz în permanență interesul față de practicarea acestui sport se organizează periodic concursuri populare de mare anvergură, la care participă mii și chiar zeci de mii de oameni de toate vîrstele.

Cît privește problema „copiilor minune”, ea va deveni în mod neîndoielnic un fenomen general în cel mai scurt timp. Atunci cînd și în alte țări se va recurge pe scară largă la sistemul de antrenament intens al copiilor de la 6—7 ani (zeci de kilometri parcurși în 1—2 antrenamente zilnice) adoptat de americani, vom asista la o luptă mult mai echilibrată pentru supremație în marile competiții mondiale. Numai că media de vîrstă a participanților la J.O. sau la viitorul campionat mondial pe care îl preconizăm va scădea simțitor. Și aceasta va dauna oarecum marilor performanțe. Cu alte cuvinte, cred că viitorul recordurilor mondiale este legat de activitatea din următorii 3—4 ani. Apoi, limitele vor fi din ce în ce mai greu de învins...

WILLIAM PHILLIPS —
președinte al F. I. N. A.:

Astăzi, presa din întreaga lume vorbește despre marile performanțe, glorificînd talentul excepțional al unui Mike Wenden, Mark Spitz sau Mike Burton. Fără îndoială că succesul lor atrage în piscine un număr tot mai mare de tineri, dornici să le calce pe urme. Dar acesta să fie oare rostul practicării inotului: să devii campion olimpic sau recordman mondial? Cred că s-a greșit pe alocuri, mai ales în țările în care inotul nu cunoaște cu adevărat o bază de masă, unde tineretul nu a deprins încă în totalitate mișcărilor elementare de a-și menține corpul la suprafața apei și de a-i învinge rezistența. S-a uitat pur și simplu (sau s-a neglijat) că inotul are în primul rînd o mare importanță socială și că idealul pentru o țară civilizată este ca întreg tineretul să știe să înoate.

M-ați întrebât ce cred despre viitorul „copiilor minune” și despre limitele actualelor performanțe. Ei bine, nu este prea greu de întrevăzut. Australianii și americanii au dat tonul și exemplul lor a fost urmat în toate colțurile lumii. Atunci cînd în fiecare țară antrenamentul sportiv de mare intensitate va fi pretins copiilor de vîrste preșcolare (bineînțeles celor cu organismul rezistent) o Elaine Tanner sau o Deborah Meyer vor putea apare pe orice meridian sau paralelă. Și în condițiile unei mai largi rivalități, a unui număr sporit de pretendenți la actualele recorduri mondiale să nu fiți surprinși dacă la J. O. din 1972 „suta” va fi cîștigată cu un timp în jurul a 50 de secunde, sau la 400 m crawl se va „merge” sub 4 minute!

RENÉ DE RAEVE —
fost președinte al F.I.N.A.:

Inotul este sportul tuturor vîrstelor. Există copii care au deprins înaintea mersului pe două picioare mișcărilor plutirii la suprafața apei și... bătrîni la vîrste respectabile care se înecumetă să înfrunte apa. Și cu toate acestea teama de apă continuă să fie un fenomen. Cum îl-am putea combate? Doar atrăgînd copiii (cu cei vîrstnici este mai dificil) în bazine încă de la vîrstă în care frica față de acest element al naturii nu a devenit un reflex. Am luptat și voi continua să lupt pentru obligativitatea practicării inotului în școală. Există multe țări unde elevii nu primesc o diplomă de absolvire pînă cînd nu au trecut și examenul de la piscină. De ce nu s-ar împăminteni această practică mai ales acolo unde condițiile naturale sau cele materiale o per-

mit? Iată problema care ar trebui să preocupe în primul rînd federațiile sau celelalte organizații care conduc activitatea natației în toate țările de pe glob.

„Copiii minune”? Veți fi surprins poate că n-am să mă înscriu în tonul general. N-am înțeles și nu voi înțelege de ce trebuie să pretindem unor copii la 14—15 ani să devină campioni olimpici sau recordmani ai lumii, iar la 20—22 de ani — cînd de fapt ei se află în deplinătatea posibilităților lor fizice — să avem în față niște oameni blazați, care trăiesc din aureola vechilor victorii. Oare nimeni nu s-a gîndit că în felul acesta răpim tinerilor cei mai frumoși ani de joacă, impunîndu-le un regim de viață nefiresc? Cred că în această privință se exagerează foarte mult..

MATSUO KIYOKAWA —
secretarul biroului F.I.N.A.:

N-aș putea spune că atît eu personal, cît și cei care lucrează în federația de specialitate din Japonia nu sînt afectați că țara noastră nu se mai află printre marile puteri ale acestei ramuri sportive. Poate tocmai de aceea, în ultimii 2—3 ani am pornit o veritabilă campanie de răspîndire a inotului în rîndul elevilor. La noi aproape că nu mai există școală, în principalele orașe, care să nu aibă piscină sa proprie. Paralel cu această acțiune, numărul instructorilor calificați s-a triplat. Concomitent, deci, se urmărește realizarea scopului social și asigurarea unei

HEINZ DEININGER —
membru al biroului F.I.N.A.:

Am fost adesea întrebât cum se explică „revoluția” din natația R. D. Germane, progresul evident pe care inotătorii noștri l-au înregistrat în ultimii ani. Nu este vorba de vreun secret deosebit, ci în primul rînd de rezultatul unei munci perseverente de mai bine de 10 ani. Am organizat centre de inițiere aproape în fiecare oraș, și aici s-au perindat anual mii și zeci de mii de copii. Apoi, pentru a le deschide apetitul față de întrecerea sportivă, am organizat în fiecare vară concursuri de masă (un fel de spartachiade ale celor mici) cu caracter stimulator (se acordau insigne, diplome și chiar premii atrăgătoare). Un sprijin serios în această direcție ni l-a oferit ȘCOALA, care a îndrumat permanent elevii spre practicarea — în orele libere — a gimnasticii, inotului sau atletismului. Iată, deci, după părerea mea, una din cele mai bune căi de dezvoltare și în viitor a acestui sport.

„Copiii minune”? Deocamdată încă nu se poate vorbi de așa

ceva la noi. Helga Lindner sau Roland Mathes, de pildă, și-au valorificat deosebitul lor talent de-abia la 15—16 ani. Cred că antrenorii noștri fac bine cînd nu forțează în mod deosebit pe copii pînă la 11—12 ani. Ei preferă mai întîi să le cizeleze tehnica și apoi să le impună aceea cantitate de lucru care duce la marile performanțe. Așa se explică faptul că cei mai valoroși sportivi din țara noastră s-au impus pe plan continental de-abia la 18—19 ani și chiar la 22 de ani, cum este cazul lui Frank Wiegand. De ce trebuie neapărat să copiem pe americani sau australieni, cînd există atîtea țări care nu dispun de mijloacele lor, de condițiile materiale (numărul piscinelor) și de larga lor bază de selecție? Este de preferat o muncă conștiincioasă, făcută cu multă răbdare, care va duce cu siguranță la obținerea satisfacției dorite. Nu cred că viitorul marilor performanțe va fi legat doar de „copiii minune”...

Anchetă realizată de
ADRIAN VASILIU

O peliculă extemporal despre sport

Un copil, un băiețandru cu brațele încă firave, se visează recordman mondial la aruncarea ciocanului. E firesc. La vîrstă lui, visele se înscriu atît de lesne pe orbita fantasticului! Poate un altul visează să conducă mingea cu iscusința lui Pele. Sau, poate o fată sare peste o stăchetă închisă, mai sus decît Iohi.

Desigur, nu toți copiii de azi vor deveni mine recordman al lumii sau vedete ale stadioanelor. Dar este de dorit ca toți să devină prieteni buni ai sportului. Este tocmai ideea pentru care pledează scurt-metrajul realizat de studioul „Al. Sahia” în regia Eugeniei Guțu și intitulat „NOTA ZECE LA SPORT”.

Lăsați copiii să facă sport spun imaginile filmului. Sportul îi ajută să se dezvolte armonios, să atingă mai ușor acel ideal promovat de dictonul anticilor „mens sana in corpore sano”; sportul le dă infuzia de energie, de elan cu care pot lua un start mai bun în viață. Vedeți? Ioan Wiesenmeyer, care deține și azi recordul țării la 400 m plat se bucură de prestigiul unui bun medic, Ascanio Damian, un adevărat virtuos al balonului oval, este astăzi rectorul Institutului de arhitectură și autorul proiectelor unor construcții moderne care fac cinste capitalei noastre.

Exemplele pot continua. Dar ar fi de prisos. A inocula copiilor dragostea pentru sport, în orele de curs, nu constituie un pericol (de a face din sport țelul vieții lor), ci, mai curînd, o binefacere (cum ne explică, în cuvinte simple dar pline de adevăr, un părinte mîndru de notele și de primele performanțe ale băieților săi).

Un comentariu cursiv, datorat confratelui nostru Ioan Chirilă și o suită de imagini pline de prospețimea copilăriei zburdalnice fac din acest film scurt un onorabil extemporal.

Numai că necesitatea de a face sport, care ar trebui de fapt să fie tot atît de evidentă ca un postulat, trebuie demonstrată încă. În mod mai elocvent, în pledoarii mai aprinse. Așteptăm, așadar, de la studioul „Sahia” și alte pelicule, de dorit cu o mai mare întindere dar și cu o mai largă tratare a temei. Este un domeniu care merită toată atenția, chiar și pe cea a cineaștilor.

ION F. BACIU.

Unde mergem?

simbata

● **ATLETISM** — Stadionul Tineretului, de la orele 9 și 14: Campionatul republican la probe combinate și concursul republican la probe neclase.

● **LUPTE** — Sala Dinamo, de la ora 18: Concursul republican de toamnă la greco-romane (juniori), fază de zonă.

● **RUGBI** — Terenul Parcul copilului, de la ora 16: Grivița Roșie — Rapid; stadionul Tineretului IV, ora 16: I.P.G.G. — I.C.F.

● **BASCHE** — Sala Floreasca, de la ora 18: Progresul — Viitorul Dorohoi (f) și Rapid — A.S.A. Cluj (f) — meciuri în „Cupa României”.

duminica

● **BASCHE** — Sala Floreasca, de la ora 9.30: Progresul — A.S.A. Cluj (f) și Rapid — Viitorul Dorohoi (f) — meciuri în „Cupa României”.

● **HANDBAL** — Terenul Dinamo, de la ora 9: I.S.E. — Voința Odorhei (f), Confecția Buc. — Politehnica Galați (f) și Dinamo Buc. — Dinamo Brașov (m); stadionul Tineretului, de la ora 15: Politehnica Buc. — Tractorul Brașov (m) și Universitatea Buc. — Steaua (m).

● **CICLISM** — Velodromul Dinamo, de la ora 10: Finala campionatului național în proba cu antrenament mecanic.

● **POLO** — Bazinul Dinamo, de la ora 11: Dinamo — Steaua.

● **FOTBAL** — Stadionul „23 August”, de la ora 13.30: Progresul Buc. — Universitatea Cluj și Rapid Buc. — Dinamo Bacău; stadionul Politehnica, de la ora 11: Politehnica Buc. — C.S.M.S. Iași; terenul Timpuri Noi, de la ora 11: Fl. roșie Buc. — Stuful Tulcea; stadionul Giulești, de la ora 11: Rapid C.F. Buc. — Dunărea Giurgiu.

● **LUPTE** — Sala Dinamo, de la ora 19: Concursul republican de toamnă la greco-romane (juniori), fază de zonă.

● **ATLETISM** — Stadionul Tineretului, de la orele 9 și 14: Campionatul republican la probe combinate și concurs republican la probe neclase.

● **RUGBI** — Teren Gloria, de la ora 10: Dinamo — Progresul și Gloria — Steaua; stadionul Tineretului, teren IV, de la ora 10.30: Arhitectura — Proiectantul; teren Olimpia, de la ora 10.30: Olimpia — Vulcan; stadionul Constructorul, de la ora 11.15: Constructorul — Aeronautica; stadionul Tineretului, teren II, de la ora 12: Științe economice — S.N. Oltenița.

OINA

Favoriții, învingători în prima zi a finalelor

CRAIOVA (prin telefon). Ieri, pe stadionul Tineretului din localitate s-au desfășurat primele meciuri din cadrul finalelor campionatului național. Echipele favorite — Dinamo Băneasa și C.P.B. — au terminat victorioase în toate întîlnirile susținute și rămîn singurele aspirante la primul loc.

Cine va câștiga titlul? Greu de spus. Campionii au un atu asupra adversarilor lor: sînt foarte buni la bătaia mingii, ceea ce le aduce multe puncte. În schimb, poligrafii joacă mult mai atenți în apărare. Meciul dintre ele, programat astăzi, va decide pe câștigătoarea

titlului. Iată rezultatele înregistrate: C.P.B. — Drum Nou Boureni 19-5, Dinamo Băneasa — Lăpușul Tg. Lăpuș 17-5, Drum Nou Boureni — Victoria Andrieșeni 8-3, Dinamo Băneasa — Biruința Gherăești 16-3, Avintul Curcani — Victoria Andrieșeni 12-5, Biruința Gherăești — Avintul Frasin 17-6, C.P.B. — Avintul Curcani 16-6, Lăpușul Tg. Lăpuș — Avintul Frasin 6-4, Dinamo Băneasa — Victoria Andrieșeni 24-2, Avintul Curcani — Avintul Frasin 8-8, C.P.B. — Lăpușul Tg. Lăpuș 16-7, Drum Nou Boureni — Biruința Gherăești 9-6.

CICLISM

CRISTIAN TUDORAN ȘI REPREZENTATIVA

REGIUNII GALAȚI ÎNVIŢĂTORI ÎN „CUPA REGIUNILOR” LA CICLISM

A luat sfîrșit cea mai importantă competiție ciclistă din țara noastră, rezervată tinerei generații de rutieri: „Cupa regiunilor”. De-a lungul celor 7 etape programate în sezonul actual, juniorii și, împreună cu ei, o serie de rutieri din categoria tineret și-au disputat înțietatea în probe cu start în bloc și în întreceri de contratimp. A fost o utilă verificare a potențialului „schimbului de stafetă” și, în același timp, un mijloc eficace de menținere într-o activitate susținută a tinerilor alergători.

Victoria finală a fost obținută în ambele clasamente de reprezentanții regiunii Galați. Este vorba, în fapt, de cicliștii brăileni — centru revenit în actualitate — antrenat de Mihail Simion. Succesul realizat de **CRISTIAN TUDORAN** și de **REPREZENTATIVA REGIUNII GALAȚI** vine să confirme seriozitatea și eficacitatea muncii antrenorului brăilean, existența unui mare număr de talente pe meleagurile dunărene. Desigur, forurile sportive locale au datorat să-și îndrepte și mai mult atenția spre susținerea activității secției de ciclism de la „Tînărul metalurgist” Brăila, să ofere antrenorului și sportivilor posibilitatea lărgirii activității.

Subliniind inițiativa federației de specialitate de a organiza această competiție pentru juniori, am dori să facem unele propuneri. Prima dintre ele se referă la creșterea valorii competiției prin invitarea — la unele etape — a alergătorilor de peste hotare. Se poate prevedea în calendarul competițional al anului 1968 invitarea unor sportivi juniori de peste hotare la 2-3 etape ale „Cupei regiunilor”. În acest fel s-ar da posibilitatea tuturor juniorilor

noștri să-și verifice pregătirea în compania alergătorilor din țări cu tradiție în sportul cu pedale. Din clasamentul internațional al etapei s-ar putea extrage cu ușurință și cel necesar pentru „Cupa regiunilor”. A doua propunere se referă la organizarea unui mare număr de etape pe circuit și contratimp individual. În sfîrșit, ultima sugestie pe care o facem federației este aceea ca una dintre etape să fie dedicată velodromului. Mulți dintre juniorii noștri (mă refer la cei din provincie) n-au evoluat nici o dată pe velodrom. Prin includerea etapei concursului de pistă li s-ar crea posibilitatea să-și verifice aptitudinile și pentru acest gen de întreceri.

Iată acum clasamentele generale finale ale „Cupei regiunilor”.

Individual: 1. **CRISTIAN TUDORAN (GALAȚI)** 18h 57:01 — câștigătorul competiției; 2. Andrei Suci (Brașov) la 1:40; 3. Dumitru Nemțeanu (Galați) la 3:00; 4. Ioan Cosma II (Cluj) la 7:38; 5. Arpad Györfi (Mureș-A.M.) la 9:48; 6. Constantin Buzatu (Dobrogea) la 14:07; 7. Ion Ignat (Ploiești) la 16:45; 8. Mihai Hrisoveri (Galați) la 30:25; 9. Ștefan Ene (Galați) la 30:42; 10.

Cristian Tudoran este fericit: a învins! Dar și colegul său de echipă este bucuros. Il sărută pentru remarcabila sa performanță
Foto: Aurel Neagu

Geza Debreceni (Mureș-A. M.) la 36:14.

Echipe: 1. Galați 56 h 41:23; 2. București la 4:28; 3. Mureș-A. M. la 30:32; 4. Ploiești la 33:16; 5. Cluj la 35:41; 6. Brașov la 1h23:30. Reprezentativa regiunii Dobrogea nu apare în clasament deoarece la una dintre etape nu a reușit să termine întrecerea cu un număr corespunzător de alergători.

În clasamentul pe echipe, o plăcută surpriză: reprezentativa regiunii Mureș-A.M. a reușit frumoasa performanță de a se clasa pe locul III, înaintea unor redutabile echipe cum sînt cele ale regiunilor Ploiești și Brașov. Este, desigur, o performanță remarcabilă care ar trebui să stimuleze forurile sportive locale în acordarea unui sprijin și mai substanțial pentru progresul ciclismului din această parte a țării. Sperăm, de altfel, că peste tot desfășurarea acestei întreceri a speranțelor ciclismului nostru va produce emulația așteptată.

HRISTACHE NAUM

ATLETISM Activitate bogată

(Urmare din pag. 1)

renți (ca totdeauna la decathlon), în special a lui Silviu Hodoș, aflat în formă foarte bună. A. Sepci (bolnav) și V. Mureșan nu participă. Pînă la 14 octombrie, lista primilor performeri — căreia i se pot aduce serioase modificări — se prezintă astfel:

Curt Socol (Univ. Cluj)	7428 p
Vasile Mureșan (I.C.F.)	7199 p
Silviu Hodoș (I.C.F.)	7171 p
Andrei Sepci (Univ. Cluj)	6832 p
Gerhard Pikușchi (Pol. Tim.)	6679 p
Mihai Muha (Pol. Iași)	6263 p
Berndt Schuster (Pol. Cluj)	6201 p

La pentathlon, problema primului loc este mult mai complicată. Elena Vintilă, câștigătoarea de anul trecut și deținătoarea recordului republican (4571 p în 1967), va avea de făcut față asal-

dea), G. Nicola (Buc.) egal cu M. Vereș (Cluj), I. Vela (Reșița) b. tuș P. Marcu (Tg. Mureș).

Întrecerile continuă sîmbătă de la ora 9 și 16, iar duminică de la ora 9.

GH. CIORANU

HANDBAL

La Cluj și Timișoara, meciurile „cheie” ale etapei

Au mai rămas trei etape pînă la terminarea turului campionatului și toate echipele participante luptă pentru îmbunătățirea situației în clasament sau, acolo unde este cazul, pentru consolidarea locului respectiv. Una din aceste partide are loc la Cluj, unde **Universitatea** din localitate întinde un salt în clasament în detrimentul formațiilor **Dinamo Bacău**, **Universitatea București** și **Dinamo Brașov**. Acest lucru este posibil deoarece și băcăuanii și brașovenii joacă în deplasare, iar studenții bucureșteni întîlnesc pe Steaua și, teoretic, acestor formații le va fi destul de greu să obțină victoria. Clujenii susțin pe teren propriu meciul cu Dinamo Bacău, în care au prima șansă, dar jucătorii pregătiți de Lascăr Pană sînt adversari redutabili pentru orice echipă, așa că... În partidele **Rafinăria Teleajen** — **Textila Cîsnădie**, **Steaua** — **Universitatea București**, **C.S.M. Reșița** — **Politehnica Timișoara** și **Dinamo București** — **Dinamo Brașov** primele echipe pornesc favorite.

În campionatul feminin, orașul Timișoara găzduiește trei jocuri, dintre care **Universitatea Timișoara** — **Rapid București**, are miza cea mai mare. Timișorencele au acumulat pînă acum maximum de puncte și doresc să facă acest lucru în continuare. Rapidistele, dacă pierd și acest meci, vor ieși — pentru moment — din cursa pentru titlu. În cazul unei victorii a bucureștenelor, există posibilitatea unei regrupări în fruntea clasamentului, și acest lucru ar face campionatul mult mai atractiv. Rămîne de văzut dacă handbalistele pregătite de **Constantin Lache** vor accepta această alternativă.

La București, **Confecția** — re-velația campionatului — întîlnește **Politehnica Galați** și este favorită la fel ca **Rulmentul Brașov** în fața **Progresului București**.

RUGBI

ÎN MECI RESTANȚĂ:

Precizia-Farul 3-3, la rugbi

SĂCELE 12 (prin telefon). — În localitate a avut loc meciul restanță dintre **Precizia** și **Farul Constanța**. Scor final: 3-3 (3-3). Au înscris **Celea** (min. 3) și **Matache** (min. 10) din lovituri de picior de pedeapsă. Echipa oaspe a jucat mai bine de 60 de minute fără **Celea** și **Stanciu**, accidentați.

V. SECĂREANU, corespondent

TENIS DE MASA Patru titluri la Balcaniadă, dar marile competiții abia încep

Frumoasa stațiune maritimă Antalya — denumită și paradisul Turciei — unde cele patru anotimpuri se compun din trei primăveri și o vară — a găzduit a patra ediție a Balcaniadei de tenis de masă.

Cum era și de așteptat, reprezentanții României și Iugoslaviei și-au împărțit cele șapte titluri — deși jucătorii bulgari, greci și turci s-au prezentat în progres față de precedentele ediții.

Probele feminine au fost dominate de sportivele noastre, în special de **Maria Alexandru**, dar atenția specialiștilor a fost reținută și de evoluția tinerelor **Carmen Crișan** (România) și **Miriana Resler** (Iugoslavia) — fiicere în vîrstă de 16 ani. Cu un joc de contraatac în viteză și bine dirijat, Crișan a învins-o cu 2-0 (în întîlnirea pe echipe) pe Resler, câștigătoarea „Criteriului european de juniori”. Totuși, Crișan — deși a depășit-o și pe Stojici (Iugoslavia) cu 8-2, după ce fusese condusă cu 2-0 — este încă mult prea vulnerabilă în apărare și în jocul de mijloc-„tăiat”. Campioana neoficială de juniori a Europei, Resler este o jucătoare pur ofensivă și, în finala de simplu femeii, ea a construit acțiuni frumose de atac, profitînd, e drept,

și de jocul uneori crispat al lui Alexandru.

Elonora Mihalca, învinsă în semifinale de Resler, nu are încă loviturile puse la punct și s-a găsit în dificultate împotriva adversarelor eminate ofensive și rapide.

La băieți, în meciul cu Iugoslavia (pierdut cu 1-5), singura victorie a românilor a fost cea obținută de Reti la Vecko. Dar, același Vecko l-a eliminat apoi — numai după două ore — pe Reti cu 3-2, la proba de simplu. Astfel de răsturnări de rezultate sînt posibile în întrecerile între competitori de valori apropiate, aflați într-o ofensivă dezlănțuită. Mai puțin pozitiv este faptul că împotriva jucătorilor noștri (în special la Negulescu și Reti), adversarii reușesc destul de frecvent să recupereze puncte prețioase și să iasă învingători în momente decisive. Această carență a titularilor reprezentativei masculine ne-a privat — în ultimii ani — de multe victorii și exemple sînt numeroase. Așa s-a întimplat și în partidele cu jucătorii iugoslavi, toate foarte disputate, soldate cu scoruri strînse dar... pierdute. O situație asemănătoare s-a petrecut și cu o zi mai înainte, în întîlnirea (câștigată la limită, 5-4) cu Bulgaria. Noi am condus cu 3-0, un set și 9-5 (în meciul patru), dar adversarii au anulat handi-

capul, au egalat și au luat chiar avantaj: 4-3, prin victorii realizate asupra lui Reti și Negulescu, oameni de bază ai formației și finaliști în alte probe. În această partidă, cea mai bună comportare a avut-o Virgil Sindeanu, deținătorul a două victorii extrem de prețioase în conjunctura arătată. La Reti, forhandul nu a funcționat la nivelul obișnuit, el ratînd multe mingi „clare”. Cu toată tehnica completă pe care o are, Negulescu nu reușește să fie suficient de agresiv și decisiv în atac și contraatac. În schimb, cei doi jucători au reușit un succes valoros la dublu, surclasîndu-l pe Surbek și Stipanici. La dublu mixt, deși au condus (în finală) cu 2-0, Mihalca și Reti au slăbit pe parcurs, cedînd în fața atacurilor organizate și insistente ale lui Resler și Stipanici. Aș mai menționa și spectaculozitatea finală de simplu masculin, Șurbek — Negulescu, plină de ardore.

Dar, o dată încheiată Balcaniada, pregătirile au reînceput. Primele mari confruntări ale sezonului abia încep. La finele lunii și în primele zile ale lui noiembrie, vom concura la campionatele internaționale ale Ungariei și Iugoslaviei.

ELLA CONSTANTINESCU
antrenor federal

Arbitrii meciurilor

- U.T.A. — F.C. ARGES: R. Buzdun la centru, Constantin Costică și Vasile Toma (toți din București) la tușă;
- JUUL — STEAUA: Z. Drăghicel la centru, C. Ridvan și G. Manole (toți din Constanța) la tușă;
- RAPID — DINAMO BACĂU: P. Sotir (Medias) la centru, E. Bucșe (Sibiu) și S. Mușat (Brașov) la tușă;
- PETROLUL — A.S.A. TG. MUREȘ: E. Martin la centru, G. Vasilescu I și V. Roșu (toți din București) la tușă;
- FARUL — DINAMO BUCUREȘTI: A. Pop la centru, M. Bădulescu și S. Patkoș (toți din Oradea) la tușă;
- PROGRESUL — UNIVERSITATEA CLUJ: I. Răitor la centru, I. Boroș și S. Birăescu (toți din Timișoara) la tușă;
- UNIVERSITATEA CRAIOVA — STEAGUL ROȘU: Aurel Pop (Cluj) la centru, I. Cimpeanu (Cluj) și S. Mureșan (Turda) la tușă.

Dinamo București — Farul, la Constanța. O partidă de mare intensitate în care victoria pote suride fiecărei formații. În fotografie, o fază la poarta Farului, dintr-o întâlnire în care Dinamo a câștigat cu 5—1. Ce va fi miine?

Între două etape

(Urmare din pag. 1)

tei partide, bună din punctul de vedere al spectacolului și valorii tehnice pentru maritorii săi. În aceasta constă ceea ce am spus că trebuie să fie considerat normal. Normal pentru o întâlnire de categoria A, unde avem pretenția să se afle jucătorii șlefuiți sub raport tehnico-tactic. Și am subliniat acest lucru, deoarece de la fața locului și din relatările cronicarilor partidelor în cauză, în celelalte patru jocuri fotbalul a lipsit de tot sau pe jumătate, echipele avind ca singur obiectiv cele două puncte.

Desigur, este normal ca ținta oricărei partide de campionat să se concretizeze în punctele puse în joc dar tot atât de important ne apare și mijlocul prin care ele sint obținute. Spunem aceasta deoarece continua ignorare a mijloacelor care conduc la succese abate preocuparea pentru lucrul esențial din fotbalul nostru: munca ce trebuie dusă pentru augmentarea standardului tehnico-tactic al jucătorilor români. Gradul scăzut de tehnicitate devine, în întâlnirile internaționale, un fel de autofrină ce anulează eventualele lucruri pozitive ale pregătirii (fizice, morale etc.).

Sub acest unghi ni se pare îngrijorător numărul mare de note mici — 4 — 5 — 6 — cu care au fost apreciați „protagoniștii” partidelor disputate joi. Mai ales că printre aceștia se află numeroși selecționabili.

Patru echipe au stat. Piteștenii au rămas la Budapesta, de unde ieri s-au îndreptat direct spre Arad pentru a susține partida cu U.T.A. Antrenorii Bălănescu și Mladin au incertitudini privind folosirea lui Coman, care și în meciul cu Ferencvaros a jucat cu un deget luxat. Un șut extrem de puternic al lui Varga a agravat situația. La Budapesta, Coman a rămas pe teren până la terminarea partidei. Va intra oare pe cel de la Arad? Dr. Tomescu va aviza duminică dimineața.

Correspondenții noștri din Petroșeni, STAIKU BALOI, ne-a trimis câteva vești despre pregătirile efectuate de Jiul pentru meciul cu Steaua. Petroșenii au făcut un „amical” cu Minerul Lupeni (scor: 3—1), dovedind poftă de joc și dorință de reabilitare în fața propriilor suporteri.

Puține noutăți de la Rapid și Dinamo București. Giuleștenii, înțorși din turneu, manifestă optimism și încredere. Gindurile lor

sar peste meciul cu Dinamo Bacău, îndreptându-se spre revanșa cu Trakia, de miercuri viitoare. Unul dintre motivele de satisfacție pentru conducerea tehnică a echipei feroviare este eficacitatea de ultimă oră a cuplului Dumitriu — Ionescu în cele două meciuri susținute în R.F. a Germaniei. Să vedem...

Dinamoviștii bucureșteni — reîntâlnindu-se după „ieșirile” în diferite selecționate — s-au pregătit minușos și... diseret pentru meciul de la Constanța. Ca de obicei n-a transpirat aproape nimic pentru presa și nici măcar pentru suporterii absenți de la ultimul antrenament de omogenizare al echipei.

În rest, nimic nou față de etapa de joi (în ce privește formațiile, intențiile tactice... tehnice). Cel puțin până la ora cind sint scrise aceste rânduri.

Aruncînd o privire peste programul zilei de miine, meciurile de la Petroșeni și Constanța se impua ca virturi ale etapei. Ambele echipe bucureștene vor fi suse, fără indoială, la „chinuri” grele. Cum vor fi tratați spectatorii de pe cele două stadioane și de pe celelalte? Iată-ne revenind, prin această firească întrebare, la locul de unde am plecat: calitatea spectacolului, a fotbalului practicat. Este un cerc vicios în care sintem obligați să ne invirtim din cauza băleșilor noștri, care în această toamnă au uitat parcă și ceea ce știau. Personal, refuz să cred acest lucru, considerînd că alături de cauze obiective există și altele subiective (probleme de inhibiție, de atmosferă) care trebuie înlăturate, neavînd darul să aducă nimic bun. Dacă nu putem vedea, în campionatul nostru, partide de tipul Real — Penarol, să vedem măcar unele la nivelul posibilităților actuale ale jucătorilor pe care-i avem. Este o cere îndreptățită.

Dialog cu cititorii

În mai multe dintre scrisorile primite la redacție în ultima vreme cititorii ne semnaleză diferite manifestări indiscipline care se petrec la meciurile programate în divizia B. Fie că este vorba de abaterile comise de unii jucători, fie de erorile (deseori intenționate) ale unor arbitri în favoarea echipelor gazde, fie chiar de acțiunile unor elemente huliganice din rîndurile publicului, spectatorii corecți iau atitudine fermă față de asemenea fapte care contravin spiritului de sportivitate și cer să se ia măsuri severe împotriva vinovaților.

Astfel, asistentul universitar Dan Brinzei din Iași, str. Republicii 51, ne sesizează atitudinea reprobabilă a unei părți din public la meciul disputat pe stadionul din Galați între Siderurgistul și C.F.R. Pașcani. Nemulțumiți de unele decizii ale arbitrilor, unii spectatori pătimași au aruncat cu pietre și sticle în acesta și în jucătorii oaspeți (după cum ni se spune, capul jucătorului păcănean Atanasiu ar putea sta mărturie), iar după încheierea partidei au spart câteva geamuri ale autobuzului cu care venise echipa cefaristă și l-au asediat pe conducătorul jocului în cabina sa mai mult de o oră.

Faptul că fel de reprobabile ne-au fost aduse la cunoștință de către tov. Valer Bothazan, unul din conducătorii echipei de fotbal Industria sirmei Cimpia Turzii. În jocul pe care această echipă l-a disputat la Hunedoara, cu formația locală Metalul, gazdele s-au purtat foarte nesportiv cu oaspeții, încă de la sosirea acestora la stadion. În timpul meciului, cițiva dintre fotbalisții localnici (Molnar, Mercea, Ceaușu) au jucat foarte dur, urmîrînd mai mult gleznele adversarilor. Ceea ce este și mai grav, antrenorul și conducătorii Metalului au încurajat fășș aceste neregularități, aducînd „argumentul” că și echipa lor păfește la fel cînd evoluează în deplasare. La ieșirea de pe teren a echipelor, numeroși spectatori certați cu disciplina au adus injurii jucătorilor oaspeți și arbitrilor, sub privirile impasibile ale organizatorilor locali.

Intrucît, atît la Galați cit și la Hunedoara nu se petrec pentru prima dată asemenea fapte urite, situația dă de gîndit. Oare nu pot lua organele sportive din cele două orașe măsurile necesare pentru curmarea posibilității repetării acestor manifestări? Este nevoie să intervină cineva din afară, respectiv Federația de fotbal, pentru a se face ordine?

Despre jocul dur al unei echipe gazde ne-a mai scris și tov. Nicolae Mariș din Brașov, str. dr. Ion Raftu 28. Ca spectator la meciul care a avut loc la Suceava între formația locală Chimia și cea brașoveană Metrom, cititorul nostru ne semnaleză că unii fotbalisții localnici (Mărculescu, Dani-leț, Nicolae) au încercat să-și impună superioritatea asupra adversarilor prin faulturi grosolane, trecute cu vederea de arbitrul A-

drian Macovei din Bacău. Golul prin care Chimia a obținut victoria s-a datorat tocmai unui asemenea fault comis asupra portarului brașovean și nesancționat de arbitru.

Dar, pentru că a venit vorba de arbitri, să dăm un răspuns și acelor cititori care, asemenea tovarășului Traian Moșescu din București, str. Bîrsănești 51, ne întrebă cum este posibil ca unii „cavalieri ai fluierului” criticați aspru în presă pentru deciziile greșite date în diferite meciuri să nu primească din partea Colegiului central de arbitri nici măcar o admonestare, ba, mai mult, să fie trimiși și în străinătate în vederea conducerii unor jocuri internaționale. De fapt, acest răspuns ar trebui să-l dea însuși Colegiul citat, deoarece noi, în calitate de cronicari, nu putem decît să scădem numărul de stele arbitrilor care conduc slab sau viciază rezultatele. Ziarul nostru nu are calitatea de a impune Colegiului central sancționarea acestor arbitri sau retragerea delegării lor peste hotare. Aceasta n-ar trebui, însă, nicidecum să ducă la situația ca semnălările cronicarilor noștri și ai celorlalte ziare să fie ignorate la nesfîrșit de către respectivul organism al F.R.F. Căci într-o bună zi s-ar putea auzi și el fluierat în ofsaid!

O lungă scrisoare am primit zilele trecute de la cititorul nostru Marin Melaliu din București, str. Rotașului 14. Comentînd meciul Trakia — Rapid desfășurat la Plovdiv și analizînd șansele echipei noastre campioane în meciul retur, tov. Melaliu își exprimă părerea că bucureștenii pot câștiga cu scorul de 3—0, care să le asigure calificarea în turul următor al competiției. Pentru a le ușura misiunea, cititorul nostru ne roagă să facem prin ziar un apel la publicul bucureștean de a susține miercuri la unison pe feroviar.

Nouă ni se pare inutil un asemenea apel. Căci nu credem să existe vreun bucureștean — fie el „stelist”, „dinamovist” sau „progresist” — care să nu fie alături de Rapid în partida sa decisivă cu Trakia. Numai încurajările publicului nu vor fi, însă, suficiente. Va trebui ca și jucătorii feroviar să lupte din toate puterile pentru victorie, care este pe deplin posibilă chiar la scorul de 3—0.

C. FIRANESCU

În loc de avancronică la „B” și „C”

Așadar miine, cele 84 de echipe din „B” și „C” vor sta din nou față-n față. Spațiul nu ne permite să ne ocupăm de fiecare joc în parte. Din relatările corespondenților și trimișilor noștri la jocurile de pînă acum, reiese, etapă de etapă, că doar unele meciuri au un nivel satisfăcător, în timp ce marea majoritate a partidelor au o desfășurare submediocră. Ar fi prea lungă lista celor corigenți la acest capitol, dar nu se poate să nu amintim totuși de C.S.M.S., Siderurgistul, Minerul Baia Mare, Ind. sirmei C. Turzii (echipe cu pretenții) care, fie că ocupă poziții fruntașe sau medii, continuă să-și dezamăgească suporterii. După părerea noastră, ecourile pentru un fotbal bun, spectaculos, și de o înaltă finută sportivă (așa cum se cere și în divizia A) nu s-au făcut încă auzite în celelalte două categorii. Ce fac antrenorii și conducătorii secțiilor în acest sens? Cum răspund ele chemărilor F. R. Fotbal? Greu de stabilit. Dimpotrivă, nu este săptămîna în care ziarul nostru să nu publice articole despre recalitranti (vezi „Căpitanii de echipă în ofsaid”) sau știri în care înserăm suspendări de terenuri (vezi Galați) și încă alte multe irregularități. De ce oare? Asta se așteaptă de la formațiile care activează în aceste categorii? De ani de zile se speră într-un reviriment în jocul formațiilor din aceste divizii (în special în „B”) și tot de ani de zile lucrurile merg așa cum merg. Antrenorii ar trebui să-și pună drept scop, desigur, pe lîngă cîștigarea seriei în care activează echipa lor, și pe acela al descoperirii de elemente tinere. Ar fi, într-adevăr, o cauză nobilă. Dar în acest sens — după cum se poate constata — talentele autentice promovate din „B” și „C” spre echipele diviziei „A” se pot număra pe degetele unei singure rîni.

Ar fi multe de discutat despre activitatea echipelor și jucătorilor din diviziile secundă. O vom face cu regularitate de acum înainte. Pînă atunci și înaintea etapei de miine am lansat o idee. Răspunsul îl așteptăm de la antrenorii.

PRONOSTICUL CÎȘTIGĂTORULUI CELUI DE AL 600-lea AUTOTURISM ATRIBUIT DE CĂTRE LOTO-PRONOSPORT

Pentru concursul PRONOSPORT nr. 41 de duminică 15 octombrie 1967, am cerut părerea cîștigătorului celui de-al 600-lea autoturism obținut la concursul excepțional Pronoexpres din 24 septembrie 1967, în persoana participantului GIDESCU MARIN de la O.C.L. Textile Craiova: I. Progresul — Universitatea Cluj 1; II. Farul — Dinamo București 1, X; III. U.T.A. — F.C. Argeș 1; IV. Jiul — Steaua X, 2; V. Petrolul — A.S.A. Tg. Mureș 1; VI. Universitatea Craiova — Steagul roșu 1; VII. C.F.R. Pașcani — Chimia Suceava 1, VIII. Minerul Baia Mare — Vagonul Arad X; IX. C.S.M. Reșița — C.F.R. Timișoara X; X. Atalanta — Inter-

nazionale X, 2; XI. Bologna — Juventus 2; XII. Cagliari — Napoli X; XIII. Roma — Fiorentina 1.

● Pentru participanții dornici să cunoască din vreme programul concursului Pronosport nr. 42 de duminică 22 octombrie 1967, îl publicăm mai jos cu recomandarea ca marți 17 octombrie, să urmărească în Programul Loto-Pronosport datele referitoare la meciurile incluse în programul de concurs. I. Spania — Cehoslovacia; II. Steaua — F.C. Argeș; III. Farul — Universitatea Craiova; IV. Petrolul — Rapid; V. Universitatea Cluj — U.T. Arad; VI. Dinamo București —

Jiul; VII. A.S.A. Tg. Mureș — Dinamo Bacău; VIII. Steagul roșu — Progresul; IX. Gaz metan — Politehnica Timișoara; X. Internazionale — Milan; XI. Juventus — Torino; XII. Sampdoria — Roma; XIII. Spal — Napoli.

LOTO DIN 13 OCTOMBRIE 1967

13 52 17 27 75 18 53 77 2 82 66 86

Fond de premii: 977.292 lei din care 81.251 lei report categoria I.

Tragerea următoare va avea loc vineri 20 octombrie a.c., la București.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

Știri... știri... știri...

TEREN SUSPENDAT

Terenul echipei Viitorul Fieni a fost suspendat pe cinci etape pentru incidentele petrecute la meciul Viitorul Fieni — Flacăra roșie București. Din această cauză, partida Viitorul Fieni — Progresul Brăila, din 15 octombrie, se va disputa pe terenul din Moreni.

SECȚIA DE FOTBAL SIDERURGISTUL GALAȚI...

...a fost sancționată cu ridicarea dreptului de a organiza meciuri pe terenurile din Galați pe timp de o etapă, în urma incidentelor petrecute la jocul Siderurgistul — C.F.R. Pașcani (din 1 octombrie). Partida Siderurgistul — Victoria Roman va avea loc la Tecuci, duminică de la ora 11.

ORA DE ÎNCEPERE A UNOR MECIURI

Partidele Minerul Baia Mare — Vagonul Arad și C.S.M. Reșița — G.F.R. Timișoara, din campionatul diviziei B — seria a II-a — vor începe de la ora 12,30, deoarece figurează în programul Pronosport de miine.

Gimnaștii noștri trebuie să concureze mai des!

„Imi place gimnastica. Îndrăgesc deoptrivă zborul grațios — când lin, când avântat — al fetelor pe covorul catifelat, dirzenia și efortul suprem cu care gimnaștii lucrează în punctele „cheie” ale exercițiului, încerc o deplină satisfacție în momentele când sala, cu răsuflarea întretăiată, urmărește, într-o liniște tulburătoare, o execuție măiastră: un „șarub”, un salt, o „cruce” sau o „gigantică”. Sint nelipsit de la întrecerile ce au loc în Capitală și doresc mult ca fetița și fiul meu să practice acest sport al grației, măiestriei și forței. Spre profundul meu regret, pașii nu mi s-au mai îndreptat în ultimul timp spre sala de gimnastică. Și nu din vina mea. De luni de zile (mai precis, din martie) în Capitală, unde — din câte cunosc — sint concentrate cele mai valoroase forțe ale gim-

nasticii din țara noastră, nu a fost organizat NICI UN CONCURS cu participarea gimnaștilor fruntași. Este inexplicabilă pentru mine o asemenea situație...”

Rindurile de mai sus, desprinse din scrisoarea cititorului care semnează cu inițialele P. N., abordează o problemă majoră pentru gimnastica sportivă din țara noastră, o problemă de stringentă actualitate. Iată de ce încercind să răspundem cititorului sus-amintit, ca și altora care s-au referit în scrisorile lor la acest aspect, am întreprins un amplu sondaj printre sportivi și antrenori, discind până în miezul ei această problemă, căutând soluții pentru scoaterea ei din acest „punct mort” în care se află gimnastica de citva timp.

Doar două concursuri!

Gimnaștii noștri fruntași, și-i avem în vedere în primul rând pe cei care lucrează la categoriile I și măestri, au avut prevăzut în acest an în calendarul competițiilor centrale DOAR DOUA CONCURSURI. Este vorba de „Cupa F.R.G.” și de campionatul republican (individual și pe echipe). În ce privește activitatea oficială — altă!

Solicitați să-și spună părerea în această chestiune, specialiștii sint unanimi: „Cu totul insuficient. Și din păcate, situația o aceeași și la alte categorii de clasificare. În afara de calendarul competițional al federației (și acesta realizează FORMAL de unele secții), nu se face nimic, nici în provincie, nici în Capitală. Au dispărut, inexplicabil, concursurile amicale dintre cluburi și asociații sportive care au gimnaștii valoroși” (NICOLAE COVACI — antrenor). „De la an la an, concursurile de gimnastică se împuținează vertiginos. Acum 4-5 ani, în calendarul competițional al orașului București figurau 8-10 concursuri pe un gimnaștii de cat. a II-a. În 1966 și 1967 — unul singur: Lucrez cu câteva gimnaștii de cat. I. Una din ele a participat în acest an la un concurs, și acela organizat pe linia Ministerului Învățământului (de vorba de campionatul școlar). Îndesatabil, este extrem de puțin. Și are de pierdut de pe urma unei asemenea sări de lucruri numai și numai gimnastica. Se pierde interesul sportivilor consacrați de a lucra cu pasiune pentru creșterea măiestriei, deoarece lipsește stimulul; se pierd tinerii care ar fi putut îmbrățișa această dificilă ramură sportivă după vizionarea unei întreceri de un nivel calitativ; se pierde sprijinul părinților, care se plictisesc tot ascultându-i la nesfârșit pe copiii lor că „sint gimnaști”, dar neavând niciodată posibilitatea să-i vadă la lucru într-o întrecere oarecare, într-un concurs. Și cit de important e acest sprijin numai noi, antrenorii, o știm cel mai bine!” (PETRE DUNGACIU — antrenor). „Un gimnaștii fruntaș are nevoie de cel puțin 7 concursuri importante în decurs de un an (3 în primul semestru, 4 în cel de-al doilea), completate cu alte câteva concursuri de verificare, în care să nu se urmă-

rească în mod expres rezultatul, ci doar nivelul general de pregătire, acomodarea cu condițiile de concurs”. (prof. CLAUDIU APANASIU). „Concursul este, după părerea mea, motorul progresului în gimnastică și cu cât vom înțelege mai târziu aceasta, cu atât vom pierde mai mult. Gimnaștii trebuie obișnuiți cu „sufletul sălii”, cu atmosfera de concurs, cu exigența arbitrajului. Nu trebuie să „fugim” nici de întreceri internaționale, chiar dacă știm dinainte că nu vom termina victorioși. E omenesc, în sport, să se și greșească. Un fotbalist trimite într-un meci câteva pase la adversar sau ratează o mare ocazie de gol. El poate fi cotelat la încheierea partidei chiar cu o notă bună, iar spectatoarii uită aceste greșeli la câteva clipe de la comiterea lor. Se întimplă oare la fel și cu gimnaștii? Nu. Din cauza emoțiilor, care la el sint oricum mai mari decit la un fotbalist, gimnaștii poate să cadă de pe aparat la un singur concurs la care ia parte într-un an. Și aceasta pentru un gimnaștii o adevărată tragedie: s-a năruit munca lui de luni și luni, s-au risipit — într-o secundă — speranțe și visuri îndrăznețe, îndreptățite. Sint convins că alta ar fi situația dacă i s-ar crea gimnaștilor posibilitatea să concureze mai des, să capete încredere în posibilitățile sale” (FRANCISCO COCIȘ — antrenor).

Cîteva întrebări și cîteva răspunsuri

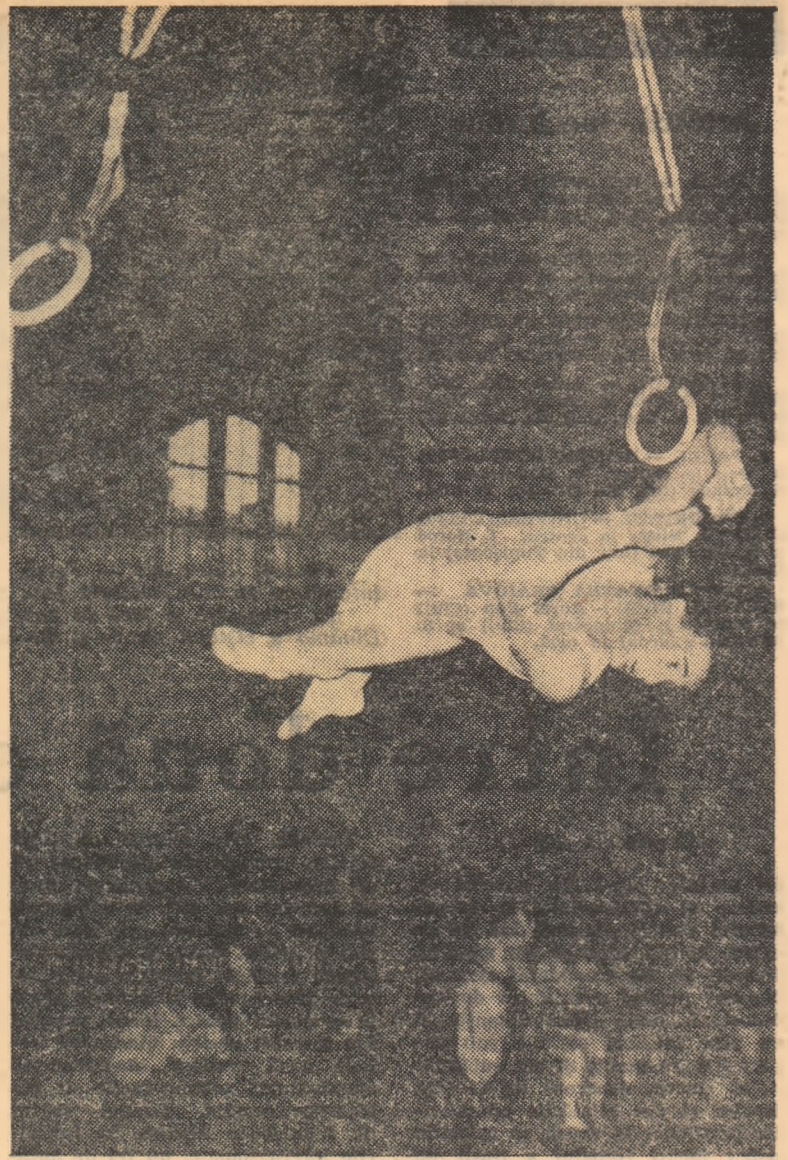
Venite din partea unor renumiți specialiști ai gimnasticii noastre și completate cu numeroase aprecieri ale gimnaștilor fruntași, aceste păreri ni se par concludente. De fapt, și am dori să subliniem acest element, totuși cel cu care am stat de vorba ne-au spus că, într-adevăr, activitatea competițională la gimnastică a scăzut simțitor în ultimii ani, sint tot mai puține concursurile la care participă sportivii fruntași. Fiecare, din această situație decurg cel puțin două prezumtive întrebări: de ce pledează sportivii și antrenorii cu atât convingere pentru mai multe concursuri, este justificată cererea lor? care sint cauzele ce au determinat în ultimul timp, o

atît de evidentă reducere a activității competiționale?

Argumentele pe care le avem la îndemînă în sprijinul răspunsului afirmativ la prima întrebare sint numeroase și nici pe departe nu pot fi epuzate pe dimensiunile reduse ale acestui articol. Ne îngăduim să le amintim doar pe cele mai importante.

Concursul este, în primul și în primul rînd, util și necesar gimnaștilor însuși. E un fapt prea bine cunoscut că gimnastica este, prin excelență, un sport greu, complex, performanțele mari se pregătesc cu măkima meticulozitate, este nevoie de ani și ani pentru a parcurge treptele măiestriei. Apoi, chiar atunci cînd a atins limita superioară a posibilităților sale, gimnaștii, spre deosebire de alți sportivi, este obligat ca la fiecare doi ani să-și modifice structural exercițiile, ceea ce, firește, presupune de fiecare dată săptămîni și luni de muncă, de eforturi, de kilograme de sudoare la antrenamente. Dar, în timp ce în orele de pregătire gimnaștii „rupе” deseori exercițiul repetă de zeci și sute de ori o combinație sau un element greu, la concurs, fie și amical, el este obligat să „finalizeze”, să lucreze „integrale”, adică să susțină adevăratul examen de pregătire în condiții diferite de cele în care muncește luni și luni la antrenamente. Apare arbitrul și publicul...

„Acestea sint — ne declară dr. FOTESCU — aspecte foarte importante, uneori decisive în randamentul unui gimnaștii. Cunoșc mulți sportivi care „merg” excelent la antrenamente, lăsînd impresia că se vor „plimba” în concurs. Dar, pe măsura apropierii întrecerii propriu-zise, a par la unii stări de insomnie, o excesivă nervozitate. Și atunci, de cele mai multe ori, soluția salvatoare — una la antrenamente și alta — mai ușor — în concursuri. Concludent este exemplul talentatelor Elena Ceampelea. Ea executa la antrenamente un element foarte dificil la birnă; dar, cu mare dificultate se decide să-l facă și în concurs; nu are curaj, și este teamă, ca va rata și va fi penalizată. Am convingerea că dacă ea ar participa la mai multe concursuri, ar scăpa cu siguranță de această teamă și și mai stăpîna pe posibilitățile ei, ar crește — corespunzător — și în ochii arbitrilor. Și apoi, mai multe

concursuri înseamnă săli variate, aparate diferite, public schimbat, ceea ce — în ultimă instanță — este tot în folosul gimnaștilor”.

Concursul, în al doilea rînd, este necesar gimnaștilor. Prin el se face legătura, atît de necesară, cu tinerul, cu părinții. Un concurs reușit în plus înseamnă alți tineri care se hotărăsc să opteze pentru sala de gimnastică, alți părinți care decid: „și copilul meu ar putea să lucreze la fel...” În acest sens, ni se pare semnificativă acțiunea organizată de antrenorii Petre Miclăuș și Petre Dungaciu, la clubul Steaua. În dorința de a asigura gimnaștilor lor un concurs în plus, de a stringe legăturile cu părinții, ei i-au invitat pe gimnaștii juniori de cat. a II-a să concureze cu exerciții liber alese, urmărindu-se cea mai frumoasă execuție. Acest concurs demonstrativ a fost o reușită din toate punctele de vedere, chiar dacă, din dorința firească de a stîmula pe cei mai buni, antrenorii au trebuit să suporte o bană din propriul buzunar valoarea unor modeste premii.

Și am ajuns, astfel, să căutăm răspunsul la cea de a doua întrebare ridicată mai înainte. De fapt, el va trebui dat în primul rînd de cluburi și asociații cu secții de gimnastică, de Consiliul orașenesc București pentru educație fizică și sport, de consiliile regionale pentru educație fizică și sport. Aceasta deoarece inițiativele lor sint cu totul inexistente în ultimul timp: au fost date uitării concursurile amicale dintre asociații și cluburi, în timpul verii — inexplicabil — activitatea competițională dispărea total; Capitala — care ar trebui să joace un rol predominant în această direcție — se mulțumea să facă o „figură” palidă: concursurile internaționale amicale sint o adevărată raritate.

Se impun și măsuri

Cîteva propuneri ni se par interesante și binevenite în această direcție:

— Să se introducă în calendarul competițional al orașului București campionatul Capitalei pentru măestri;

— În timpul verii, să se organizeze în orașul București concursuri pe aparate, cu exerciții liber alese (cel mai bun „sol”, cea mai bună „birnă” etc.);

— În orașe, să se inițieze mai multe întreceri între asociații, cluburi, școli — care să devină tradiționale;

— S-ar bucura de o mare popularitate concursurile de acrobatică (piramide, torente etc.);

— Să se stimuleze mai mult gimnastica artistică, ca treaptă necesară spre gimnastica sportivă;

— Asociațiile și cluburile sportive să se preocupe într-o mai mare măsură de gimnastică, să sprijine în mod concret această ramură sportivă, să acorde mai multe fonduri pentru organizarea de întreceri amicale;

— Cluburile mari să aibă posibilitatea să angajeze și concursuri internaționale amicale.

Am vrea să credem că cititorul care ne-a solicitat relații despre concursurile de gimnastică va găsi răspunsul așteptat în rindurile noastre. Mai mult, ne gîndim că ele ar trebui să aibă ecou și la acele foruri care poartă răspunderea pentru această penurie de întreceri de gimnastică. Și, mai presus decit atît, nădăduim că se vor lua și măsuri.

CONSTANTIN MACOVEI

LA NOVISAD: Un răsunător succes al vinătorilor sportivi din România:

288 de trofee + 276 medalii de aur, 11 de argint, 1 de bronz, 6 recorduri mondiale

Sute de mii de vizitatori au putut admira, timp de două săptămîni, cele mai valoroase trofee prezentate de 44 țări în standurile Expoziției internaționale de vînătoare și pescuit sportiv, organizată de Federația iugoslavă de specialitate în orașul Novisad.

Cele două pavilioane rezervate țării noastre au stîmuit entuziasmul participanților și vizitatorilor, prin frumusețea și valoarea exponatelor. În primul pavilion se aflau trofee de os-coarne de cerb carpatin și lopătari, de căprioară, capră neagră, colți de mistreț, cranii de urs, lup, ris și pisică sălbatică — în cel de-al doilea, splendide blăni de urs, de lupi, ris și pisică sălbatică, precum și un foarte ingenios montaj panoramic înfățișînd un colț din Delta Dunării, cu păsări naturalizate care alcătuiesc vînatul specific.

19 țări cu faună cinegetică asemănătoare, printre care

Iugoslavia, U.R.S.S., Belgia, Iran, Franța, Elveția, R. F. a Germaniei, Ungaria ș.a. au participat la un concurs în cadrul căruia disputa pentru cucerirea medaliilor de aur a fost deosebit de strînsă.

Din totalul celor 1231 medalii de aur atribuite, juriul, alcătuit din personalități marcante ale sportului cinegetic, a conferit 276 trofeelor recoltate de vînătorii români, ceea ce constituie un succes prestigios, ținînd seama de faptul că totalul exponatelor noastre a fost de 288. Deci, numai 12 fără medalii!

Toate trofeecele românești de cerb carpatin — 47 de exemplare — au primit medalii de aur. La fel, cele 42 de trofee colți de mistreț și cele 16 cranii de urs, 6 dintre exponatele românești au depășit într-atît baremele punctajului internațional C.I.C. (Consiliu Internațional de la Chause) încît au fost instalate pe panoul de onoare al expoziției constituînd

recorduri mondiale, pentru care au fost distinse cu premiul I pe expoziție. Iată lista acestora:

Capră neagră — 141,10 pct. (barem: 115 pct. CIC)
Cranii de urs — 64,10 pct. (barem: 50 pct. CIC)
Cranii de ris — 30,50 pct. (barem: 20 pct. CIC)
Cranii de pisică sălbatică — 21,40 pct. (barem: 15 pct. CIC)
Blăni de urs — 381,21 pct. (barem: 300 pct. CIC)
Blăni de ris — 147,66 pct. (barem: 120 pct. CIC).

Expoziția internațională de la Novisad a prilejuit astfel o puternică afirmare a iscusinței vînătorilor români, un bogat schimb de experiență pentru toți participanții și a pus, totodată, în evidență, la scară larg internațională, calitățile vînatului românesc puternic, sănătos și de o excepțională frumusețe

ION VALERIU POPA

ȘTIATI CĂ...

...sprinterul italian Moreno, participând la un concurs atletic desfășurat în Chile, a parcurs 100 de metri în 10 secunde? Performanța nu va putea fi însă omologată, întrucât pe stadion nu exista un anemometru (aparatură pentru măsurat tăria vântului).

...nici Frazier, nici Bonavena, după părerea lui Cassius Clay, nu sînt cei mai buni grei din lume, la ora actuală? Boxerul nr. 1 ar fi tot Sonny Liston. „Bineînțeles, în afară de mine — a continuat Clay. Și voi dovedi acest lucru, în momentul cînd voi ieși din închisoare, în cazul că apelul pe care l-am introdus împotriva condamnării mele îmi va fi respins”.

...din „clubul celor 8 metri” fac parte 27 de atleți? 17 americani, 4 sovietici, 2 finlandezi și cite un atlet din Franța, R. D. Germană, Anglia și Australia au reușit să sară în lungime 8 metri sau mai mult.

Încă un titlu pentru Andrei Demeter

Cu cităva vreme în urmă, conferențiarul universitar ANDREI DEMETER de la catedra de fiziologie a I.C.F., și-a susținut teza de

dreii Demeter este primul dintre medicii sportivi din țara noastră care a obținut titlul de doctor, pe baza unei lucrări din domeniul e-

doctor în științe medicale, prezentînd o lucrare de „Studii asupra contracțiilor izometrice și izotonice la sportivi de performanță”. An-

ducației fizice și sportive.

Cititorii noștri mai „vîrstnici” își amintesc poate că, în urmă cu mai bine de un deceniu, Andrei Demeter se număra printre sportivii fruntași din România. El a cîștigat de două ori titlul de campion republican la aruncarea suliței (1954—68,32 m și 1957—73,16 m) și a corectat de patru ori recordul național al acestei probe: 1953—63,51 m, 1955—68,63 m, 1956—69,23 m și 1957—75,88 m.

O fată curajoasă

La 19 ani, marea pasiune a lui Martine Jayais este arbitrajul. Dar, nu la volei, baschet sau gimnastică, ci la cel mai periculos dintre sporturi: fotbalul! Ea a urmat cu sîrguință un curs de arbitri, și-a luat convenita licență, iar recent și-a făcut debutul ca arbitru de linie la meciul Combrad-Alcony.

Ea s-a înțeles foarte bine cu arbitrul de centru, care nu era altul decît tatăl ei, Louis Jayais.

Un set cit opt!

Cel mai lung meci din istoria tenisului american s-a înregistrat cu prilejul unui turneu care s-a desfășurat la Newport, în al doilea tur al probei de dublu bărbați Leach și Dell au trebuit să... transpire 6 ore și 10 minute pentru a putea înfrînge pe compatrioții lor, Mozul și Schoss. Scor: 3-6, 4-6, 7-2, 2-6! Cine știe cit ar mai fi durat partida, dacă formula n-ar fi fost? din 2, cu 1 din 5!

Această întîlnire-fluviu s-a desfășurat pe spațiul a 2 zile. În prima zi, meciul a trebuit să fie întrerupt la scorul de 3-6, 35-35, din cauza intinerului...

MAGAZIN sportiv

CICLU ÎNCHIS

O veste care ar putea să ne intristeze la prima vedere. Potrivit „Buletinului” de informații U.N.E.S.C.O., în districtul Bahati din Kenya, membrii clubului de fotbal și-au dizolvat asociația. În aceeași clipă însă, ei și-au transformat clubul într-o companie amatoare de teatru („Tausi Drama Society”), considerînd că spectacolele pe scenă pot contribui mai eficace la culturalizarea populației locale. Prima vedere a trecut. Nu mai avem dreptul să fim triști. Colizațiile membrilor clubului și eforturile trupei amatoare vor apropia pe bastinași de artă, de valorile culturale.

Trupa africană va juca la început doar piese cu 4-5 personaje, întrucît vechile generații au rău prezența femeilor pe podium. Prilejul e bun. Poate că într-o zi compania teatrală din districtul Bahati se va decide să joace, în limba swahili, piesa lui Moliere: „Cel unsprezece în fața porții de aur”, care nu are decît cinci personaje masculine. Și atunci, pe calea artei, fotbalul va reveni la viața localnicilor. Ei vor vedea pe „înterul, căpitănușul echipei” a treia de fotbal a unui mare club parizian”, pe „Jacques Peyrony, extrema dreaptă, elev în filozofie la

liceu”, pe „Ramondou, half centru, student”, pe „Beysac, fundaș, vînzător într-un magazin de articole de sport”, pe „Grădinarul-șef al stadionului”. Și atunci, ei vor prinde poaze din nou gustul de a juca fotbal, vor avea din nou poftă să tragă suturi la „poarta de aur”. Poate că atunci, în loc să-l abandoneze, vor reînființa clubul de fotbal. Ciclul s-a închis.

(vib)

„Don Ricardo”

Știi cine este venerabilul domn din fotografie?

Ricardo Zamora, portarul intrat în legendă, despre care vorbesc cu admirație nu numai contemporanii săi, ci și noile generații, fascinate de aureola acestui mare portar.

Anii de glorie ai lui Ricardo Zamora au fost între 1920—1936. În acest timp, el n-a lipsit niciodată din poarta Spaniei, luînd parte la 46 de meciuri. La celebritatea lui Zamora a contribuit, de altfel, faptul că, apărînd buturile Spaniei, în 20 de întîlniri n-a primit nici un gol!

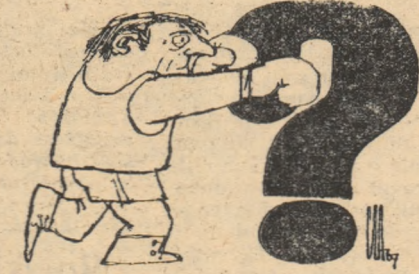
Imaginea de față îl prezintă pe Ricardo Zamora salutînd pe cei 75.000 de spectatori care l-au sărbătorit recent la Madrid, cu prilejul împlinirii a 70 de ani de viață. În cinstea sa s-a organizat atunci un meci de fotbal între reprezentativa Spaniei și o selecționată a lumii.

Fiind întrebat de ziaristi ce părere are despre acest joc, Zamora a declarat: „Două dintre cele 3 goluri primite de echipa Spaniei le-aș fi apărut în tinerețe”.

Auzînd răspunsul, unul dintre ziaristi mai în vîrstă a clătînat din cap în semn de protest: „Nu este adevărat! Le-ai fi apărut pe toate reil! Iți aduci aminte că într-o zi „bună” ai apărut și două penalti-uri?” (I.O.).

POȘTA MAGAZIN • POȘTA MAGAZIN • POȘTA MAGAZIN

OCTAVIAN GEORGESCU, BUCUREȘTI. Memoria vă înșală! Boxerul italian „înalt, brunet, frumuseț”, de o rezistență neobișnuită, adăugăm noi, învins de Gheorghe Negrea, în 1959, pe Republicii, nu era Saraudi, ci Favari. În cadrul aceleiași reuniuni Nino Benvenuti a boxat cu Ștebu Neacșu și Masteghin cu Vasile Mariușan.

ION DUMITRU, BUCUREȘTI. — Meciul la care vă referiți nu s-a jucat, pînă la urmă, sub titulatură anunțată, Rapid—Selecționata olimpică a Iugoslaviei, ci a devenit un joc Iugoslavia—România, prezentat ca atare și de ziarile iugoslave. Rezultatul întîlnirii — 1-0 pentru noi — figurează în bilanțul echipei noastre naționale, iar jucătorii care au evoluat au primit cite o... trecută de internațional.

I. OPREA, PLOIEȘTI. — Pe marginea faptului că U.T.A. s-a fotografiat pe stadion, după victoria obținută asupra lui Dinamo București, ați ticluit un catren:

Pe fața lor citit-am bucurie,
În clipa cînd i-a prins obiectivul.
Cu toți sperăm ca din fotografie
Băieții să rețină... POZITIVUL.

Sînt semne că așa au și făcut. Prima dovadă: meciul de miercuri. Să-l vedem pe arădeni și miine. Se fotografiază sau nu?

M. RABINOVICI, BUCUREȘTI. — 1) Joe Walcott a devenit campion mondial de box la toate categoriile, la 5 iunie 1951, învingîndu-l prin K.O. în repriza a 7-a pe Ezzard Charles. Cu patru luni înainte, fusese învins la puncte de același Ezzard Charles. Walcott a pierdut titlul în 1952, fiind învins prin K.O. în repriza a 13-a de Rocky Marciano. După un an, revanșa avea să se încheie cu o victorie fulgerătoare a lui Marciano: K.O. în prima repriza. 2) Primo Carnera a devenit campion mondial la 29 iunie 1933: victorie prin K.O. în repriza a 6-a asupra lui Jack Sharkey. 3) Pe „tronul” greilor, lui Joe Louis i-a urmat Ezzard Charles.

PURZA ORLANDO, ARAD. — „Vă scriu cu speranța că n-o să mă ardeți pe rug pentru că scot la iveală o greșală: toate cele 3 goluri ale „selecționatei lumii”, în meciul cu Spania, au fost înscrise de Mazzola, în timp ce dv. i-ați anunțat ca marcatori pe

Mazzola, Eusebio și Goywaerts”. Dv. sînteți cel care greșiți. Nici gînd însă, pentru asta, să vă ardem pe rug. Să-mi consum rația de lemne?...

SICA BARBU, MEDIAS. — 1) Ce „vehlme” are Dan Coe la Rapid? Ca să spunem așa, s-a „născut” aici. Este 100% un produs al Rapidului, promovat din echipa de juniori. — 2) Ne întrebați care

este cea mai mare victorie internațională a Rapidului. Ce rost are să ne lăudăm cu ce-a fost odată? Să învingă pe Trakia și

mă oblig să vă răspund din nou săptămîna viitoare!

ION CONSTANTIN, BUCUREȘTI. — Din „cinemateca... campionatului”, ne-am oprit... bilete pentru:

CONSTANTIN (Steaua) — „Șeful sectorului suflători”.

AUREL CHIRICA, BUCUREȘTI. — În cel de al treilea meci cu Danemarca, din cadrul preliminariilor olimpice din 1963, noi am aliniat următoarea formație: Mindru — Popa, Caricaș, Greavu — Petru Emil, Koszka — Pircălab, Sasu, Fl. Voinea, Constantin, Creiniceanu. Întîlnirea a avut loc la Torino și s-a încheiat cu victoria noastră: 2-1, golurile fiind marcate de Creiniceanu și Sasu.

TANE COTRUMBA, CONSTANȚA. — Partida Portul—Siderurgistul Galați a fost arbitrată de C. Gheminean și nu de Gh. Hrisași, cum vi s-a părut dv. Atît de mult v-a supărat arbitrajul, încît ați lăsat cu... Siderurgistul? Și cînd te gîndești că arbitrul Gheminean conta pe o statuie în Constanța!

ION POȘTAȘU
Ilustrații: N. CLAUDIU

„Debutul” balonului oval

Primele file ale istoriei rugbiului din țara noastră au fost semnate de tineri care au studiat în Franța.

Era prin toamna anului 1913...

Printre cei reînțorși acasă cu pasiune pentru acest sport bărbătesc, citeva nume care depășiseră de mult anonimatul rugbistic: Trifu, fost internațional în Franța, M. Iconomu, căpitănușul echipei din Montpellier și, alături de ei, jucători apreciați la Racing, Stade Français etc. „Noii jucători sosiți formară un club,

se înconjurară de elemele tinere și dormice de sporturi, ceilalți care formară comisiunea de rugbi a Federației făcu-

File din istoria sportului nostru

ra la fel și astfel, curînd, două echipe stăteau față în față”. (Iustrarea națională din aprilie—mai, 1914).

Primele întîlniri amicale, nu întotdeauna cu formații complete, echipament adecvat, sau cu... antrenament la zi, au trezit un viu interes,

concretizat și în faptul că revista mai sus citată, dedică prima rubrică „Viața sportivă” rugbiului, ca un fapt lo-

File din istoria sportului nostru

gic „față de extraordinara răspîndire a rugbiului la noi, față de avîntul și însuflețirea cu care acest sport a fost primit și de amatori și de marele public”.

Dar, să nu ne entuziasmăm și noi...

Sîntem totuși în 1913 și realitatea vine să ne arate că, în fond, numai 2 cluburi aveau formații de rugbi. Dar, „cele două echipe prime ale cluburilor nu mai putură să mulțumească echipe secundă, compuse în întregime din tineri debutanți”. Deci...

4 echipe! Liceenii de la Matei Basarab, Sava, Gheorghe Lazăr, Mihai Viteazul și Școala de Arte și meserii sînt rapid cuceriți de frumusețea noului sport, echipele se formează imediat și... nu mai lipsește decît competiția în care să-și dispute înfrîntarea.

A venit primăvara anului 1914 și o dată cu ea primul campionat și încă pe două serii! (ce-i drept, în fiecare serie nu jucas decît... 2 echipe...).

Prima campionă: Tenis Club Român.

În paralel, s-a disputat și un „campionat interșcolar” dotat cu „Cupa Malla”. Victoria a revenit echipei Liceului Gh. Lazăr care a învins în finală formația Liceului Matei Basarab.

Începutul era făcut...
DORIN ȘTEFLEA

Pe concret

Dunărea Giurgiu deși joacă în divizia C, a fost eliminată din „Cupa României” de o echipă de categorie orășenească.

În plin sezon autunnal, cînd ploaia e ceva normal, Nivelul Dunării —constat— La Giurgiu nu-1 prea ridicat.

Fotbalistii de la Autobuzul Găești plătesc din buzunarul lor barmurile arbitrilor.

Au cerut, de-un timp încoace, Cunoșcîndu-și buzunarul, Meciurile să le joace După ce și-au luat salariul.

Gh. Sandu, președintele asociației sportive din Alexeeni-Urziceni, a cumpărat fotbalistilor 15 perechi de ghete numărate... 40, care l se potrivec doar lui.

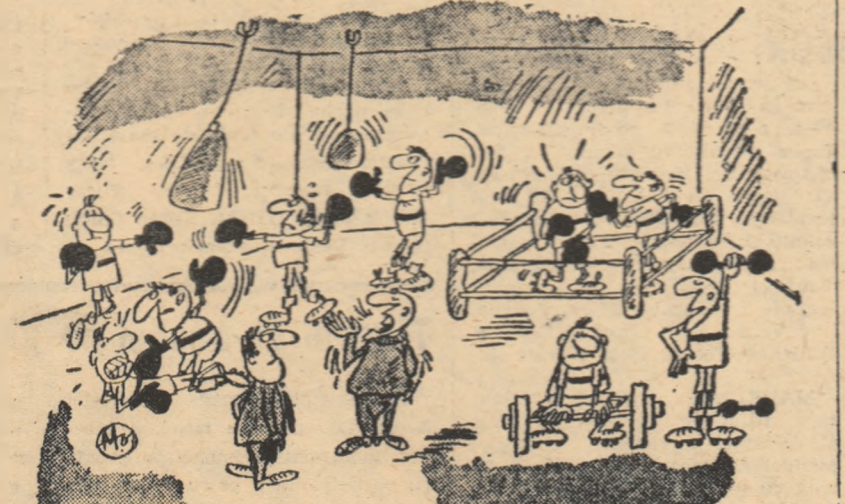
Sandu a propus aici Și-o echipă de pitici Că deh, urea, bată-l păcatul, Să-și încălze și băiatul.

Fotbalistul Pistec de la Metalul Copșa Mică a fost suspendat pe cinci luni pentru comportare nesportivă la un meci.

Afiînd de suspendare, cică, A spus cu voce tremurîndă Că-și schimbă numele Pistică

Și își va zice... Miță Blindă.

V. D. POPA

Și întreaga săptămîna înaintea meciurilor-cheie de pe teren propriu, fotbalistii mei nu fac antrenamente decît la sală!!!
Descon de ADRIAN ANDRONIȘ

Doi învingători în turneul de șah de la Winnipeg: Larsen și Darga

Fl. Gheorghiu pe locul 6

Turneul internațional de șah de la Winnipeg (Canada) s-a încheiat cu victoria marilor maeștri Bent Larsen (Danemarca) și Klaus Darga (R. F. a Germaniei) clasati pe primul loc, la egalitate, cu 6 puncte. Șahistul român Florin Gheorghiu, neînving până în ultima rundă, a pierdut cu piesele negre la Larsen, ocupând în final locul șase cu 4½ puncte. Toate celelalte partide din ultima rundă s-au încheiat remize. Yanofski — Kagan; Benkő — Szabo; Darga — Spasski și Keres — Matanovici.

Iată clasamentul final: Larsen, Darga 6 puncte; Keres, Spasski 5½ puncte; Benkő 5 puncte; GHEORGHIU, Szabo 4½ puncte; Matanovici 4 puncte; Yanofski 3½ puncte; Kagan ½ puncte.

In Vietnamul insingerat, in ciuda barbarelor raiduri aviatice intreprinse de agresorii americani, tineretului ii sint totuși oferite clipe de destindere prin intermediul activității sportive. Iată o imagine recentă, de la campionatele de tenis de masă pentru juniori ale R. D. Vietnam

După victoria șahiștilor români la Riga

Intr-un moment de pesimism pronunțat, cind ne obișnuisem cu rezultate pe linia mediocrității abia depășite, șahiștii noștri ne-au făcut surpriza unei performanțe la care aproape că nu mai aveam dreptul să sperăm. La Riga, într-una din redutele cele

Totuși, Victor Ciociltea a reușit să smulgă o prețioasă jumătate de punct lui Tal, iar Theodor Ghițescu — la masa a treia — a terminat victorios confruntarea sa cu reputatul maestru Ieron J. Klovan. La prima masă a fetelor, actuala noastră campioa-

ROMANIA	R.S.S. LETONĂ	11-9
Ciociltea	— Tal	0-1; ½-½
Drimer	— Gipslis	0-1; 0-1
Ghițescu	— Klovan	½-½; 1-0
Soos	— Peterson	½-½; ½-½
Partos	— Smit	½-½; ½-½
Ungureanu	— Vitolins	½-½; ½-½
Segal	— Kirpicinikov	1-0; 1-0
Polihroniade	— Ergle	½-½; 1-0
Teodorescu	— Rojlapa	½-½; ½-½
Makai	— Vilerte	½-½; 1-0
		4½-5½; 6½-3½
		(turul I) (turul II)

mai fortificate ale școlii șahiste sovietice, ei au cules o victorie prestigioasă. O recomandă, în special, condițiile în care a fost obținută. 11-9 în fața reprezentativei R.S.S. Letone. În rîndurile căreia figura ex-campionul mondial Mihai Tal, în timp ce din echipa României n-a făcut parte singurul nostru mare maestru, Florin Gheorghiu, plecat la turneul din Canada. Absența importantă și la mesele confruntărilor feminine, unde au lipsit Alexandra Nicolau și Margareta Perevoznic, participante la turneul candidaților, la Subotica.

Iată, deci, cu o echipă fără efectiva titulari de bază, am putut face față cu succes unei întreceri grele, marcînd unul din cele mai prețioase puncte din palmaresul nostru internațional. Să amintim că întâlnirea încheiată la începutul acestei săptămîni la Riga, reprezintă returnul celei de la București, desfășurată anul trecut, în decembrie, cînd — în circumstanțe exact inverse, cu Gheorghiu în formație și fără Tal printre adversari — reprezentativa română putuse obține doar o victorie la limită: 10½-9½. Este o dovadă că o parte din echipierii naționali noștri de șah încep să se dezbrace de un anumit „complex Gheorghiu”, care îi ținea pînă acum în desfășurarea întregului lor potențial.

E drept, la Riga, absența campionului s-a făcut simțită. Sarcina jucătorilor noștri de la primele mese a fost deosebit de grea, lucru care reiese și din parcurgerea rezultatelor tehnice ale întâlnirii, publicate alături.

Elisabeta Polihroniade, a concurat cu succes, întrecînd pe reputata jucătoare letonă A. Ergle. Rezumînd, se poate sublinia faptul că victoria reprezentativei române a fost asigurată în confruntările din partea de jos a tabelului. Un merit deosebit revine juniorului A. Segal, de două ori victorios. Scorul general al întâlnirilor masculine este egal (7-7), iar la cele feminine șahistele noastre s-au distanțat (4-2). Alături de Polihroniade, cu scor favorabil a terminat și tînăra Suzana Makai.

I fîrește, meritul frumoasei victorii de la Riga se răsfrînge asupra tuturor echipierilor reprezentativei de șah a României.

R.D.V.

PIETRANGELI, DARMON, ORANTES...

ROMA. Campionatele de tenis ale Italiei, desfășurate la Reggio Emilia, s-au încheiat cu un deosebit succes pentru jucătorul Nicola Pietrangeli, care a cucerit trei titluri de campion național. În finale: simplu masculin: Pietrangeli — Maioli 6-1, 0-6, 6-2, 6-1; dublu masculin: Pietrangeli, Tacchini — Maioli, Crotta 6-1, 9-7, 7-5; dublu mixt: Pietrangeli, Lea Pericoli — Beltrame, Pirro 6-4, 7-9, 6-4.

PARIS. La Beaulieu s-au desfășurat campionatele de tenis ale Franței. Titlul de campion al Franței în proba de simplu bărbați a revenit lui Pierre Darmon,

care în finală l-a învins cu 4-6, 6-4, 6-3, 6-2 pe F. Jauffret. Proba de simplu feminin a fost cîștigată de Monique Salfati, învingătoare cu 6-1, 6-2 în fața jucătoarei Rosa Maria Darmon. Iată ceilalți învingători: dublu masculin: Beust, Contet — Darmon, Jauffret 6-3, 6-2, 6-4; dublu feminin: Françoise Durr, Jacqueline Venturino — Janette Liefbrig, Evelyne Terras 7-9, 6-1, 6-3.

MADRID. În absența lui Santana, titlul de campion de tenis al Spaniei a revenit tînărului Manuel Orantes, învingător în finală cu 6-4, 6-4, 6-3 asupra lui J. Arilla.

Azi, start în „Săptămîna preolimpică”

● 2000 de sportivi sint gata de întrecere ● Ultima delegație sosită la Mexico: S.U.A. ● Conferința de presă a lui Pedro Ramirez Vasquez

CIUDAD DE MEXICO 13 (Agerpres). — Delegațiile sportive care vor participa la întrecerile „Săptămîinii preolimpice” se află în capitala Mexicului, gata de start. Ultima a sosit delegația S.U.A., ai cărei antrenori consideră inoportun un stagiu de adaptare prea îndelungat în climatul de la Ciudad de Mexico.

Organizatorii întrecerilor au anunțat că la diferitele probe vor lua parte peste 2000 de sportivi. Ca „uvertură” vineri a avut loc o cursă ciclistă pe distanța de 130 kilometri, cîștigată de vitezul italian Giordano Turrini în 2 h 30:20,0. Pe locurile următoare, cronometrați cu același timp, au sosit italianul Roncaglia și suedezul Ripfel.

La concursurile preolimpice de la Ciudad de Mexico, România este reprezentată de o delegație cuprinzînd 18 sportivi.

În cadrul unei conferințe de presă, președintele comitetului de organizare, Pedro Ramirez Vasquez, a făcut unele precizări în ce privește controlul antidoping, controlul sexului și utilitatea pistelor din material sintetic (tartan). Controlul antidoping se va efectua asupra primilor clasati, controlul sexului — înainte și după disputarea probelor. În ce privește noile piste sintetice, față de care unele delegații și-au exprimat rezerve, s-a arătat că materialul respectiv, verificat la Jocurile Panamericane de la Winnipeg, dat satisfacție. Astfel, pentru prima oară în istoria Jocurilor Olimpice atletii vor alerga pe zgură artificială.

Intr-un antrenament pe velodromul din Ciudad de Mexico, ciclistul francez Daniel Morelon a realizat în proba de 1000 m start de pe loc timpul de 1:06, superior recordului mondial oficial (1:07,5).

Nu uitați sportul, nici la 50 de ani!

Săptămînalul italian „OGGI” publică într-un număr recent rezultatele unui interesant sondaj medical în rîndul oamenilor ajunși la vîrsta de 50 de ani. Scopul sondajului? Determinarea stării generale a sănătății omului aflat în pragul celei de-a doua părți a vieții, precum și a cauzelor care determină îmbolnăvirea sau îmbătrînirea. Cercetările, efectuate în rîndul locuitorilor Florenței, au fost începute acum doi ani și terminate de curînd de către specialiștii de la Institutul de geriatrică, sub conducerea prof. Gualfredo Scardigli.

De ce s-a ales această vîrstă? „Pentru că — spune conducătorul expertizei — în jurul a 50 de ani cea mai mare parte a bolilor degenerative și de schimburi organice, bolile bătrîneții, se află în stare latentă și li se poate frîna sau amîna erupția. Pentru că, în sfîrșit, omul acestei vîrste neglijează mai mult decît ceilalți factorul preîntîmpinării acestor boli — exercițiul fizic”.

Examinînd 409 femei și 591 bărbați, autorii sondajului au constatat că numai o parte neînsemnată din ei suferă de afecțiuni care merită atenție și îngrijiri speciale. La toți s-au înregistrat însă, mai mult sau mai puțin, semne de iregularități în metabolism, adică în asamblul fenomenelor chimice care privesc nutriția și schimburile organice. S-a constatat, de asemenea, că 60 la sută din quinquagenarii examinați manifestă tendința spre îngrășare și obezitate — semn al unor grave și periculoase boli. Iată ce spun în acest sens specialiștii italieni:

„Mai mult decît din exces de alimentație, dezechilibrul se datorează lipsei de mișcare, nepracticării regulate a exercițiului fizic. Numai 52 la sută din cei consultați se dedică unei activități sportive (de la jocul de tenis pînă la popularul joc de popice), cei-

Revista presei

lalți limitîndu-se la mișcările indispensabile executării muncii de zi cu zi.

Quinquagenarul păcătuiește prin aceea că este prea optimist. Toți cred că sint perfect sănătoși. Dar din cei consultați numai 13 la sută au putut fi considerati oarecum sănătoși. Ceilalți necesită punerea sub observație. Mulți cred că este normal ca, depășind această vîrstă, să înceapă să se îngrășe. Nu-i adevărat! Greutatea normală a omului de 50 de ani trebuie să corespundă celei înregistrate la 25 de ani. Îngrășarea trebuie să constituie un semnal de alarmă”.

Și iată sfatul pe care îl dă prof. Scardigli quinquagenarului, ca și tuturor celorlalți, pentru menținerea sănătății: EXERCITIUL FIZIC, plimbarea în aer curat, călătoria pe jos (mai ales urcușul) cel puțin 5 km. zilnic. „Fără un exercițiu fizic adecvat, în cazul declanșării bolilor de care aminteam, singure îngrijirile medicale nu pot da rezultate satisfăcătoare. În întreaga lume, cei mai iluștri medici sint adepții acestui principiu fundamental. La Florența, de pildă, profesorul Greppi — părintele gerontologiei

— urcă în fiecare dimineață pe la Fiesole (peste 7 km) dar nu întoarce niciodată pe jos, spunînd că pentru el coborîșul nu are fațec și nici prea multă influență binefăcătoare asupra organismului”.

Iată, așadar, că sportul nu es apanajul tinerilor. El constituie cel mai simplu, cel mai eficient și puțin costisitor medicament preventiv pentru oamenii de toate vîrștele. Cu atît mai mult, nu trebuie să lipsească din atenția celor ajunși în pragul bătrîneții care vor să nu depășească pe curînd acest prag.

FOTBAL PE GLOB

● În competițiile oficiale rezolvate echipele de club s-au desfășurat alte meciuri. În „Cupa Cupelor”: N.A.C. Breda (Olanda) — Floriana La Valetta (Maltă) 1-0 (în tur 2-1); în „Cupa orașelor tirguri”: Real Saragosa — D.O.S. Utrecht 3-1 (în tur: 2-3)

● La Istanbul a avut loc întîlnirea dintre echipele olimpice ale Turciei și Bulgariei. La capătul unui meci pasionant, fotbalistii bulgari au obținut victoria cu 3-1, după ce la pauză gazdele conduceau cu 2-0. Au marcat: Davidov, Dermendjiev, Iakimov, respectiv Selkuk și Burhan din 11 m.

● În etapa de joacă a campionatului iugoslav s-au înregistrat următoarele rezultate: Varda — Hajduk 2-0, O.F.K. Beograd — Radnicki 1-2, Velej Mostar — Olimpija Ljubljana 1-0, Dinamo Zagreb — Vojvodina Novisad 3-1.

● Miine, la Viena. În cadrul campionatului european, se întîlnesc reprezentativele Austriei și U.R.S.S. Meciul va fi transmis de televiziunea noastră, cu începerea la ora 15,25.

● La Asuncion: Paraguay — Argentina (amical) 1-1 (0-1).

RECORDUL LUI ANQUETIL — NEOMOLOGAT

Intrunit vineri la Paris, Comitetul director al U.C.I. a luat în discuție problema omologării recordului mondial al orașului (47,49 km.) realizat de Auguste la 27 septembrie pe velodromul Vigorelli din Milano. Cu 1 vot pentru, 2 abțineri și 6 contra, U.C.I. a hotărît ca această performanță a ciclistului francez să nu fie omologată drept record mondial.

a Europei care va participa la tradiționalul festival de la Anvers (1-3 noiembrie) au fost selecționați, între alții, Alin Savu (România), Zidek Zednicek, Ruzicka (Cehoslovacia), Daneu și Basin (Iugoslavia), Masini (Italia) etc.

IN SFERTURILE de finală ale turneului profesionist de tenis de la Paris: Rosewall — Davies 6-2, 6-1, 7-5.

MECI INTERNAȚIONAL de hochei pe gheață la Düsseldorf: E. G. Düsseldorf — Canadian Flyers 6-4 (1-2, 2-1, 3-1).

IATA CÎȘTIGĂTORII celor cinci probe ale campionatelor internaționale de tenis de masă ale Belgiei: Scholer (R.F.G.); Mary Wright (Ang.); Stanek, Turay (Ceh.); Mary Wright, Karen Smith (Ang.); Vostova, Stanek (Ceh.).

Turneul de hochei pe gheață de la Grenoble

La Grenoble, gazda viitoarelor Jocuri Olimpice de iarnă, a început un turneu de hochei pe gheață cu participarea a patru dintre cele mai bune echipe din lume. În

primul meci reprezentativa Canadei a învins cu 3-1 (0-0, 3-1, 0-1) pe cea a Cehoslovaciei. Mai participă selecționata U.R.S.S. și S.U.A.